

János evangéliuma Káldi György fordítása alapján

Jn 1:1 Kezdetben volt az Ige, és az Ige Istennél volt, és Isten volt az Ige.

Jn 1:2 Ő volt kezdetben Istennél.

Jn 1:3 Minden általa lett, és nála nélkül semmi sem lett, ami lett.

Jn 1:4 Benne élet volt, és az élet volt az emberek világossága.

Jn 1:5 A világosság a sötétségben világít, de a sötétség azt nem fogta föl.

Jn 1:6 Volt egy ember, akit Isten küldött, János volt a neve.

Jn 1:7 Tanúskodni jött, hogy tanúskodjék a világosságról, s mindenki higgyen általa.

Jn 1:8 Nem ő volt a világosság, csak tanúságot kellett tennie a világosságról.

Jn 1:9 Az igazi világosság, aki minden embert megvilágosít, a világba jött.

Jn 1:10 A világban volt, a világ őáltala lett, de a világ nem ismerte fel őt.

Jn 1:11 A tulajdonába jött, övéi azonban nem fogadták be.

Jn 1:12 Mindazoknak azonban, akik befogadták, hatalmat adott, hogy Isten gyermekei legyenek; azoknak, akik hisznek az ő nevében,

Jn 1:13 akik nem a vérből, sem a test ösztönéből, sem a férfi akaratából, hanem Istentől születtek.

Jn 1:14 Az Ige testté lett, és köztünk lakott, és mi láttuk az ő dicsőségét, mint az Atya egyszülöttének dicsőségét, aki telve volt kegyelemmel és igazsággal.

Jn 1:15 János tanúságot tesz róla, és hirdeti: »Ő az, akiről ezt mondtam: Aki utánam jön, megelőz engem, mert előbb volt, mint én.«

Jn 1:16 Mi mindnyájan az ő teljességéből kaptunk kegyelmet kegyelemre halmozva.

Jn 1:17 Mert a törvényt Mózes által kaptuk, a kegyelem és az igazság pedig Jézus Krisztus által valósult meg.

Jn 1:18 Istent soha senki nem látta: az egyszülött Isten, aki az Atya kebelén van, ő nyilatkoztatta ki.

Jn 1:19 Ez János tanúsága, amikor a zsidók papokat és levitákat küldtek Jeruzsálemből hozzá, hogy megkérdezzék őt: »Ki vagy te?«

Jn 1:20 Ő megvallotta, és nem tagadta, és megvallotta: »Nem én vagyok a Krisztus.«

Jn 1:21 Erre megkérdezték tőle: »Mi vagy tehát? Illés vagy?« Ő azt válaszolta: »Nem vagyok.« »A próféta vagy?« Azt felelte: »Nem.«

Jn 1:22 Akkor azt mondták neki: »Akkor ki vagy? Választ kell vinnünk azoknak, akik küldtek minket! Mit mondasz magadról?«

Jn 1:23 Ő azt felelte: »A pusztában kiáltó szava vagyok: 'Tegyétek egyenessé az Úr útját' [Iz 40,3], amint Izajás próféta mondta.«

Jn 1:24 A küldöttek a farizeusok közül voltak.

Jn 1:25 Ezért tovább kérdezték: »Miért keresztelsz tehát, ha nem te vagy a Krisztus, sem Illés, sem a próféta?«

Jn 1:26 János ezt felelte nekik: »Én vízzel keresztelek, de köztetek áll az, akit ti nem ismertek.

Jn 1:27 Ő az, aki utánam jön, akinek a saruszíját megoldani sem vagyok méltó.«

Jn 1:28 Ezek Betániában történtek, a Jordánon túl, ahol János keresztelt.

Jn 1:29 Másnap látta, hogy Jézus közeledik hozzá. Erre így szólt: »Íme, az Isten Báránya, aki elveszi a világ bűnét!

Jn 1:30 Ő az, akiről mondtam: Utánam jön egy férfi, aki megelőz engem, mert előbb volt, mint én.

Jn 1:31 Én nem ismertem őt; de azért jöttem vízzel keresztelni, hogy őt megismertessem Izraellel.«

Jn 1:32 János tanúságot tett és azt mondta: »Láttam, hogy a Lélek, mint galamb, leszállt az égből és rajta maradt.

Jn 1:33 Nem ismertem őt, de aki azért küldött, hogy vízzel kereszteljek, azt mondta nekem: 'Akire látod a Lelket leszállni és rajta maradni, ő az, aki Szentlélekkel keresztel. '

Jn 1:34 Én láttam, és tanúságot tettem arról, hogy ő az Isten Fia.«

Jn 1:35 Másnap ismét ott állt János két tanítványával együtt.

Jn 1:36 Mikor meglátta Jézust, amint arra haladt, azt mondta: »Íme, az Isten Báránya.«

Jn 1:37 A két tanítvány hallotta szavait, és követték Jézust.

Jn 1:38 Jézus pedig megfordult, és amikor látta, hogy követik, megkérdezte tőlük: »Mit kerestek?« Azt felelték neki: »Rabbi – ami Mestert jelent –, hol laksz?«

Jn 1:39 Ő azt mondta nekik: »Gyertek és meglátjátok.« Elmentek tehát, és meglátták, hogy hol lakik. Aznap nála maradtak. Körülbelül tíz óra volt.

Jn 1:40 A kettő közül, akik ezt hallották Jánostól, és követték őt, az egyik András volt, Simon Péter testvére.

Jn 1:41 Ő elsőként testvérével, Simonnal találkozott, s azt mondta neki: »Megtaláltuk a Messiást, azaz a Fölkentet!«

Jn 1:42 És elvitte Jézushoz. Jézus rátekintett, és így szólt: »Te Simon vagy, János fia. Kéfás lesz a neved.« Ez azt jelenti, hogy Péter (vagyis Szikla).

Jn 1:43 Másnap, amikor Jézus Galileába készült menni, találkozott Fülöppel. Azt mondta neki: »Kövess engem!«

Jn 1:44 Fülöp Betszaidából való volt, András és Péter városából.

Jn 1:45 Fülöp találkozott Natanaellel, és elmondta neki: »Megtaláltuk azt, akiről Mózes írt a törvényben és a próféták: Jézust, József fiát Názáretből.«

Jn 1:46 Natanael erre megjegyezte: »Jöhet valami jó Názáretből?« Fülöp azt felelte neki: »Gyere és lásd!«

Jn 1:47 Amikor Jézus meglátta a közeledő Natanaelt, azt mondta róla: »Íme, egy igaz izraelita, akiben nincs álnokság.«

Jn 1:48 Natanael megkérdezte: »Honnan ismeresz engem?« Jézus azt felelte: »Mielőtt Fülöp hívott volna téged, láttalak, amikor a fügefafa alatt voltál.«

Jn 1:49 Natanael azt válaszolta: »Rabbi, te vagy az Isten Fia, te vagy Izrael királya!«

Jn 1:50 Jézus erre így szólt: »Mivel azt mondtam neked: láttalak a fügefafa alatt, hiszel? Nagyobb dolgokat fogsz majd látni ezeknél.«

Jn 1:51 Aztán hozzátette: »Bizony, bizony, mondom nektek: látni fogjátok a megnyílt eget, s hogy az Isten angyalai föl- és leszállnak az Emberfia fölé.«

Jn 2:1 Harmadnapon menyegző volt a galileai Kánában. Ott volt Jézus anyja,

Jn 2:2 és Jézus is hivatalos volt a menyegzőre tanítványaival együtt.

Jn 2:3 Amikor fogytán volt a bor, Jézus anyja így szólt hozzá: »Nincs boruk!«

Jn 2:4 Jézus azt felelte neki: »Mi közünk ehhez, asszony? Még nem jött el az én óráim!«

Jn 2:5 Anyja ekkor ezt mondta a szolgálknak: »Tegyetek meg mindent, amit mond!«

Jn 2:6 A zsidók tisztulására volt ott hat kőedény, egyenként két vagy három mérős.

Jn 2:7 Jézus azt mondta nekik: »Töltsétek meg az edényeket vízzel!« Színig töltötték őket.

Jn 2:8 Ekkor így szólt hozzájuk: »Most merítsetek, és vigyetek belőle a násznagynak!« Azok vittek neki.

Jn 2:9 Amint a násznagy megízlelte a borrá vált vizet, mivel nem tudta, hogy honnan való – de a szolgálak, akik a vizet merítették, tudták –, odahívta a vőlegényt,

Jn 2:10 és azt mondta neki: »Minden ember a jó bort adja először, és miután megittasodtak, akkor a kevésbé jót. Te mindeddig tartogattad a jó bort!«

Jn 2:11 Jézus ezzel kezdte meg csodajeleit a galileai Kánában. Kinyilatkoztatta dicsőségét, és tanítványai hittek benne.

Jn 2:12 Azután lement Kafarnaumba, ő és anyja, a testvérei és tanítványai, és ott maradtak néhány napig.

Jn 2:13 Közel volt a zsidók Pászkája, és Jézus fölment Jeruzsálembe.

Jn 2:14 A templomban ökör-, juh- és galambkereskedőket talált, s az odatelepedett pénzváltókat.

Jn 2:15 Akkor kötelekből ostort font, és mindnyájukat kizavarta a templomból a juhokkal és az ökrökkel együtt, a pénzváltók pénzét szétszórta, az asztalaikat fölforgatta.

Jn 2:16 A galambárosoknak pedig azt mondta: »Vigyétek el innen ezeket, ne tegyétek Atyám házáat vásárcsarnokká!«

Jn 2:17 Akkor tanítványai visszaemlékeztek arra, hogy írva van: »*Emészt engem a buzgóság házadért*« [Zsolt 69,10].

Jn 2:18 A zsidók azonban megszólították, és azt kérdezték tőle: »Milyen csodajelet mutatsz nekünk, hogy ezeket cselekszed?«

Jn 2:19 Jézus azt felelte nekik: »Bontsátok le ezt a templomot, és én három nap alatt fölépítem azt!«

Jn 2:20 A zsidók erre így szóltak: »Negyvenhat esztendeig épült ez a templom, és te három nap alatt fölépítenéd?«

Jn 2:21 De ő a saját testének templomáról mondta ezt.

Jn 2:22 Amikor föltámadt a halálból, tanítványai visszaemlékeztek, hogy ezt mondta, és hittek az Írásnak, és a szónak, amelyet Jézus mondott.

Jn 2:23 Amikor Jeruzsálemben volt Húsvét ünnepén, sokan hittek az ő nevében, mert látták csodajeleit, amelyeket művelt.

Jn 2:24 De Jézus nem bízta magát rájuk, mert ismerte mindnyájukat, s mert

Jn 2:25 nem szorult rá, hogy valaki tanúságot tegyen az emberről; jól tudta ugyanis, hogy mi lakik az emberben.

Jn 3:1 Volt a farizeusok közt egy Nikodémus nevű ember, a zsidók egyik főembere.

Jn 3:2 Éjszaka elment Jézushoz, és így szólt hozzá: »Rabbi, tudjuk, hogy Istentől jött tanító vagy, mert senki nem tudja ezeket a csodajeleket véghezvinni, amelyeket te cselekszel, hacsak nincs vele az Isten.«

Jn 3:3 Jézus azt felelte neki: »Bizony, bizony mondom neked: ha valaki felülről nem születik, nem láthatja meg Isten országát.«

Jn 3:4 Nikodémus megkérdezte: »Hogyan születhet meg az ember, ha már vén? Csak nem mehet be ismét anyja méhébe, hogy megszülessék?«

Jn 3:5 Jézus azt válaszolta: »Bizony, bizony mondom neked: ha valaki nem születik vízből és Szentlélekből, nem mehet be Isten országába.

Jn 3:6 Ami a testből született, az test, és ami a Lélekből született, az lélek.

Jn 3:7 Ne csodálkozz, hogy azt mondtam neked: szükséges felülről megszületnetek.

Jn 3:8 A szél ott fúj, ahol akar. Hallod a zúgását, de nem tudod, honnan jön, és hová megy. Így van mindaz, aki a Lélektől született.«

Jn 3:9 Nikodémus megkérdezte: »De miképpen történhet meg mindez?«

Jn 3:10 Jézus azt felelte neki: »Te Izrael tanítója vagy, és nem tudod ezeket?«

Jn 3:11 Bizony, bizony mondom neked, hogy amit tudunk, azt mondjuk el, és amit láttunk, arról tanúskodunk, de a mi tanúságunkat nem fogadjátok el.

Jn 3:12 Ha földi dolgokról szoltam nektek és nem hiszitek, hogyan fogjátok majd elhinni, ha a mennyei dolgokról beszélek nektek?

Jn 3:13 Senki sem ment föl a mennybe, csak az, aki a mennyből jött le: az Emberfia.

Jn 3:14 Ahogyan Mózes fölemelte a kígyót a pusztában, úgy kell majd az Emberfiának is fölemeltetnie,

Jn 3:15 hogy mindannak, aki hisz, örök élete legyen őbenne.«

Jn 3:16 Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy mindaz, aki őbenne hisz, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.

Jn 3:17 Mert nem azért küldte Isten a Fiút a világba, hogy elítélje a világot, hanem hogy üdvözüljön általa a világ.

Jn 3:18 Aki hisz benne, az nem esik ítélet alá, de aki nem hisz, az már ítélet alá esett, mert nem hitt az Isten egyszülött Fia nevében.

Jn 3:19 Az ítélet pedig ez: a világosság a világba jött, de az emberek jobban szerették a sötétséget, mint a világosságot, mivel cselekedeteik gonoszak voltak.

Jn 3:20 Mert mindaz, aki gonoszat tesz, gyűlöli a világosságot, és nem megy a világosságra, hogy el ne marasztalják a cselekedeteit;

Jn 3:21 de aki az igazságot cselekszi, a világosságra megy, hogy nyilvánosságra jussanak tettei, mert Istenben cselekedte azokat.

Jn 3:22 Ezek után Jézus Júdea földjére ment tanítványaival. Ott tartózkodott velük, és keresztelt.

Jn 3:23 János szintén keresztelt Enonban, Szálím közelében, mert ott sok víz volt. Az emberek odamentek és megkeresztelkedtek.

Jn 3:24 Akkor ugyanis János még nem volt börtönbe vetve.

Jn 3:25 Vita támadt tehát János tanítványai és egy zsidó között a tisztulás felől.

Jn 3:26 Odamentek Jánoshoz, és azt mondták neki: »Rabbi, az, aki veled volt a Jordánon túl, akiről tanúságot tettél, íme, ő is keresztel, és mindenki hozzá megy.«

Jn 3:27 János azt felelte: »Az ember semmit sem szerezhet, hacsak a mennyből nem adatott neki.

Jn 3:28 Ti magatok vagytok a tanúim, hogy azt mondtam: Nem én vagyok a Krisztus, hanem az vagyok, akit őelőtte küldtek.

Jn 3:29 Akié a menyasszony, az a vőlegény; a vőlegény barátja pedig, aki ott áll és hallja őt, ujjongva örül a vőlegény hangjának. Ez az örömöm most beteljesedett.

Jn 3:30 Neki növekednie kell, nekem pedig kisebbednem.«

Jn 3:31 Aki felülről jön, fölötte van mindenkinek. Aki a földről való, az földi, és földi módon beszél. Aki a mennyből jön, feljebb való mindenkinél.

Jn 3:32 Arról tanúskodik, amit látott és hallott, de a tanúságát senki sem fogadja el.

Jn 3:33 Aki elfogadja tanúságát, az igazolja, hogy Isten igazmondó.

Jn 3:34 Mert akit Isten küldött, az az Isten igéit mondja, ő ugyanis a Lelket nem mértékkel adja.

Jn 3:35 Az Atya szereti a Fiút, és mindent az ő kezébe adott.

Jn 3:36 Aki a Fiúban hisz, annak örök élete van, aki pedig nem hisz a Fiúban, nem látja meg az életet, hanem Isten haragja marad rajta.

Jn 4:1 Amikor Jézus megtudta, hogy a farizeusok meghallották, hogy Jézus több tanítványt szerez és keresztel, mint János

Jn 4:2 – bár Jézus maga nem keresztelt, csak a tanítványai –,

Jn 4:3 elhagyta Júdeát, és ismét Galileába ment.

Jn 4:4 Át kellett mennie Szamarián.

Jn 4:5 Megérkezett tehát Szamaria egyik városába, amelyet Szikarnak neveznek, közel ahhoz a földdarabhoz, amelyet Jákob a fiának, Józsefnek adott.

Jn 4:6 Ott volt Jákob kútja. Jézus akkor elfáradva az úttól, azon nyomban leült a kútnál. Körülbelül a hatodik óra volt.

Jn 4:7 Odajött egy samariai asszony, hogy vizet merítsen. Jézus azt mondta neki: »Adj innom!«

Jn 4:8 Tanítványai ugyanis elmentek a városba, hogy ételmet vegyenek.

Jn 4:9 A samariai asszony erre azt mondta neki: »Zsidó létedre hogyan kérhetsz te inni tőlem, aki samariai asszony vagyok?« Mert a zsidók nem érintkeznek a samariaiakkal.

Jn 4:10 Jézus azt felelte: »Ha ismernéd az Isten ajándékát, és hogy ki az, aki mondja neked: 'adj innom', talán te kérted volna őt, és ő élő vizet adott volna neked.«

Jn 4:11 Az asszony így szólt: »Uram, nincs is mivel merítened, a kút pedig mély; honnan vennéd hát az élő vizet?«

Jn 4:12 Csak nem vagy nagyobb Jákob atyánknál, aki nekünk a kutat adta, amelyből ő maga, fiai és jószágai is ittak?«

Jn 4:13 Jézus azt felelte: »Mindaz, aki ebből a vízből iszik, ismét megszomjazik,

Jn 4:14 de aki abból a vízből iszik, amelyet én adok neki, soha többé nem szomjazik meg, hanem a víz, amelyet adok neki, örök életre szökellő vízforrás lesz benne.«

Jn 4:15 Erre az asszony így szólt: »Uram, add nekem azt a vizet, hogy ne szomjazzam, és ne járjak ide meríteni!«

Jn 4:16 Jézus ezt felelte neki: »Menj, hívd el a férjedet, és jöjj ide!«

Jn 4:17 Az asszony erre kijelentette: »Nincs férjem.« Jézus ezt válaszolta: »Jól mondtad: 'Nincs férjem'.

Jn 4:18 Mert öt férjed volt, és akid most van, az nem férjed. Ezt helyesen mondtad.«

Jn 4:19 Az asszony ekkor így szólt: »Uram, látom, hogy próféta vagy.

Jn 4:20 A mi atyáink ezen a hegyen imádták Istent, ti pedig azt mondjátok, hogy Jeruzsálemben van a hely, ahol őt imádni kell.«

Jn 4:21 Jézus azt felelte neki: »Hidd el nekem, asszony, hogy eljön az óra, amikor sem ezen a hegyen, sem Jeruzsálemben nem fogjátok imádni az Atyát.

Jn 4:22 Ti azt imádjátok, amit nem ismertek, mi azt imádjuk, amit ismerünk, mert az üdvösség a zsidóktól van.

Jn 4:23 De eljön az óra, és már itt is van, amikor az igazi imádók Lélekben és igazságban fogják imádni az Atyát, mert az Atya ilyen imádókat keres magának.

Jn 4:24 Az Isten lélek, és akik őt imádják, Lélekben és igazságban kell őt imádniuk.«

Jn 4:25 Az asszony erre megjegyezte: »Tudom, hogy eljön a Messiás, akit Krisztusnak neveznek, és amikor ő eljön, kijelent majd nekünk mindent.«

Jn 4:26 Jézus azt válaszolta neki: »Én vagyok az, aki veled beszélek.«

Jn 4:27 Ekkor odaérkeztek a tanítványai, és elcsodálkoztak, hogy asszonnyal beszélgetett. Mégsem kérdezte egyikük sem: »Mit akarsz, vagy mit beszélsz vele?«

Jn 4:28 Az asszony pedig otthagyta az edényét, elment a városba, és szólt az embereknek:

Jn 4:29 »Gyertek, lássátok azt az embert, aki elmondott nekem mindent, amit cselekedtem. Vajon nem ő a Krisztus?«

Jn 4:30 Azok erre kimentek a városból, és odamentek hozzá.

Jn 4:31 Eközben a tanítványok kérték őt: »Rabbi, egyél!«

Jn 4:32 Ő azt felelte nekik: »Van nekem ennivalóm, amiről ti nem tudtok.«

Jn 4:33 A tanítványok egymást kérdezték: »Talán enni hozott neki valaki?«

Jn 4:34 Jézus pedig így folytatta: »Az én eledelem az, hogy annak akaratát cselekedjem, aki küldött engem, hogy elvégezzem az ő művét.«

Jn 4:35 Ugye ti mondjátok: Még négy hónap, és elérkezik az aratás? Íme, mondom nektek: Emeljétek föl szemeteket, és nézzétek a szántóföldeket, mert megértek már az aratásra.

Jn 4:36 Az arató megkapja a jutalmát, és termést gyűjt az örök életre, hogy együtt örvendjen a vető az aratóval.

Jn 4:37 Mert abban igaza van a közmondásnak, hogy más az, aki vet, és más az, aki arat.

Jn 4:38 Elküldtelek titeket, hogy learassátok, amit nem ti munkáltatok. Mások fáradoztak, és ti azok munkájába álltatok be.«

Jn 4:39 Abból a városból a szamaritánusok közül sokan hittek benne az asszony szavára, aki bizonygatta: »Elmondott nekem mindent, amit cselekedtem.«

Jn 4:40 Amikor tehát a szamaritánusok odamentek hozzá, kérték őt, hogy maradjon náluk. Két napig ott is maradt.

Jn 4:41 Ekkor már sokkal többen hittek az ő tanítása miatt.

Jn 4:42 Az asszonynak pedig azt mondták: »Most már nem a te beszéded miatt hiszünk, hanem mert mi magunk hallottuk, és tudjuk, hogy ő valóban a világ Üdvözítője.«

Jn 4:43 Két nap múlva eltávozott onnan Galileába.

Jn 4:44 Jézus ugyan saját maga tanúsította, hogy a prófétának nincs becsülete a saját hazájában,

Jn 4:45 mégis, amikor Galileába érkezett, befogadták őt a galileaiak, mivel látták mindazt, amit Jeruzsálemben művelt az ünnepen, mert ők is fölmentek az ünnepre.

Jn 4:46 Ismét elment tehát a galileai Kánába, ahol a vizet borrá változtatta. Volt egy királyi tisztviselő, akinek a fia beteg volt Kafarnaumban.

Jn 4:47 Amikor meghallotta, hogy Jézus Júdeából Galileába érkezett, elment hozzá, és kérte őt, hogy jöjjön és gyógyítsa meg a fiát, mert az már a halálán volt.

Jn 4:48 Erre Jézus azt mondta neki: »Hacsak jeleket és csodákat nem láttok, nem hisztek!«

Jn 4:49 A királyi tisztviselő erre azt felelte: »Uram, gyere el, amíg meg nem hal a gyermekem!«

Jn 4:50 Jézus azt mondta neki: »Menj, a fiad él!« Hitt az ember a szónak, amit Jézus mondott neki, és elment.

Jn 4:51 Amint hazafelé tartott, már eléje jöttek a szolgálói, és jelentették, hogy a fia él.

Jn 4:52 Megtudakolta tőlük, hogy melyik órában lett jobban. Azt felelték neki: »Tegnap a hetedik órában hagyta el őt a láz.«

Jn 4:53 Így megértette az apa, hogy ez éppen abban az órában történt, amikor Jézus azt mondta neki: »A fiad él.« És hitt ő és egész háza népe.

Jn 4:54 Ez már a második csodajel volt, amelyet Jézus művelt, amikor Júdeából Galileába ment.

Jn 5:1 Ezek után volt a zsidók ünnepe, és Jézus fölment Jeruzsálembe.

Jn 5:2 Van Jeruzsálemben a Juh-kapunál egy fürdő, amelyet héberül Betezdának neveznek, és öt oszlopcsarnoka van.

Jn 5:3 Ezekben feküdt a betegek, vakok, sánták, bénák sokasága.

Jn 5:4 *összevont szöveg.*

Jn 5:5 Volt ott egy ember, aki már harmincnegyzesztendő óta beteg volt.

Jn 5:6 Mikor Jézus meglátta őt, hogy ott fekszik, és megtudta, hogy már sok idő óta van így, megkérdezte tőle: »Akarsz-e meggyógyulni?«

Jn 5:7 A beteg azt felelte: »Uram, nincs emberem, aki, amikor felkavarodik a víz, bevigyen engem a tóba. Mire pedig én odaérek, más megy be előttem.«

Jn 5:8 Jézus azt mondta neki: »Kelj föl, vedd ágyadat, és járj!«

Jn 5:9 Az ember azonnal meggyógyult, fogta az ágyát és járni kezdett. Azon a napon pedig szombat volt.

Jn 5:10 Ezért a zsidók azt mondták a meggyógyított embernek: »Szombat van, nem szabad az ágyadat vinned.«

Jn 5:11 Azt felelte nekik: »Aki meggyógyított engem, ő mondta nekem: 'Vedd ágyadat, és járj.' «

Jn 5:12 Erre megkérdezték tőle: »Ki az az ember, aki neked azt mondta: 'Vedd ágyadat és járj'?«

Jn 5:13 A meggyógyult azonban nem tudta, hogy ki volt az, mert Jézus eltávozott a helyszínen levő tömegből.

Jn 5:14 Később Jézus találkozott vele a templomban, és azt mondta neki: »Íme, meggyógyultál, többé már ne vétkezz, nehogy valami rosszabb történjék veled.«

Jn 5:15 Az ember elment, és megvitte a hírt a zsidóknak, hogy Jézus volt az, aki meggyógyította őt.

Jn 5:16 A zsidók pedig üldözni kezdték Jézust azért, mert ezeket szombaton tette.

Jn 5:17 Jézus azt felelte nekik: »Az én Atyám mindmáig munkálkodik, és én is munkálkodom.«

Jn 5:18 Ezért a zsidók még inkább életére törtek, mivel nemcsak megszegte a szombatot, hanem az Istent is Atyjának mondta, és egyenlővé tette magát az Istennel.

Jn 5:19 Jézus azt felelte nekik: »Bizony, bizony mondom nektek: A Fiú nem tehet magától semmit, hanem csak azt, amit lát, hogy az Atya cselekszik. Mert amiket ő tesz, azokat cselekszi ugyanúgy a Fiú is.

Jn 5:20 Az Atya ugyanis szereti a Fiút, és mindent megmutat neki, amit tesz. Ezeknél nagyobb dolgokat is mutat majd neki, hogy csodálkozzatok.

Jn 5:21 Mert amint az Atya feltámasztja a halottakat és életre kelti, úgy a Fiú is életre kelti, akiket akar.

Jn 5:22 Az Atya nem ítél meg senkit, az ítéletet egészen a Fiúnak adta át,

Jn 5:23 hogy mindenki tisztelje a Fiút, mint ahogy tisztelik az Atyát. Aki nem tiszteli a Fiút, az Atyát sem tiszteli, aki őt küldte.

Jn 5:24 Bizony, bizony mondom nektek: aki az én ígémet hallgatja, és hisz annak, aki engem küldött, annak örök élete van, és nem ítéletre jut, hanem átment a halálból az életre.

Jn 5:25 Bizony, bizony mondom nektek: eljön az óra, és már itt is van, amikor a halottak meghallják az Isten Fiának szavát, és akik meghallották, élni fognak.

Jn 5:26 Mert amint az Atyának élete van önmagában, ugyanúgy megadta a Fiúnak is, hogy élete legyen önmagában,

Jn 5:27 és hatalmat adott neki, hogy ítéletet tartson, mivel ő az Emberfia.

Jn 5:28 Ne csodálkozzatok ezen, mert eljön az óra, amikor mindnyájan, akik a sírokban vannak, meghallják az ő szavát,

Jn 5:29 és előjönnek: akik jót tettek, az élet feltámadására, akik pedig gonoszat tettek, az ítélet feltámadására.

Jn 5:30 Én nem tehetek magamtól semmit. Amint hallok, úgy ítélek, és ítéletem igazságos, mert nem a magam akaratát keresem, hanem annak akaratát, aki küldött engem.

Jn 5:31 Ha én tanúskodom magamról, tanúságom nem érvényes.

Jn 5:32 Más az, aki tanúskodik énrólam, és tudom, hogy igaz az a tanúság, amelyet rólam tesz.

Jn 5:33 Ti Jánost kérdeztétek, és ő tanúságot tett az igazságról.

Jn 5:34 Nekem azonban nincs szükségem emberek tanúságtételére, csak azért mondom ezeket, hogy üdvözljétek.

Jn 5:35 Ő égő és világító lámpás volt, és ti egy ideig örvendezni akartatok az ő fényében.

Jn 5:36 Nekem nagyobb bizonyítékom van Jánosnál. A tettek, amelyeket az Atya bízott rám, hogy elvégezzek, azok a tettek, amelyeket én viszek végbe, tanúskodnak felőlem, hogy az Atya küldött engem.

Jn 5:37 Rólam az Atya tett tanúságot, aki küldött. Ti soha az ő hangját nem hallottátok, sem arcát nem láttátok,

Jn 5:38 és az ő igéje nem marad meg bennetek, mert nem hisztek annak, akit ő küldött.

Jn 5:39 Vizsgáljátok az Írásokat, hiszen azt gondoljátok, hogy azokban van örök élet számotokra. Éppen azok tesznek tanúságot rólam;

Jn 5:40 ti azonban nem akartok hozzám jönni, hogy életetek legyen.

Jn 5:41 Emberektől nem fogadok el dicsőséget.

Jn 5:42 Rólatok viszont tudom, hogy nincs bennetek Isten szeretete.

Jn 5:43 Én Atyám nevében jöttem, és nem fogadtok el engem. Majd ha más jön a maga nevében, azt elfogadjátok.

Jn 5:44 Hogyan is tudnátok hinni ti, akik egymástól kaptok dicsőséget, de azt a dicsőséget, amely egyedül Istentől van, nem keresitek?

Jn 5:45 Ne gondoljátok, hogy én foglak vádolni titeket az Atyánál! Van, aki vádol benneteket: Mózes, akiben reménykedtek.

Jn 5:46 Mert ha Mózesnek hinnétek, talán nekem is hinnétek, mert ő énrólam írt.

Jn 5:47 Ha pedig az ő írásainak nem hisztek, hogyan hisztek majd az én igémnek?«

Jn 6:1 Mindezeken után Jézus Galilea, azaz Tibériás tengerén túlra ment.

Jn 6:2 Nagy sokaság követte őt, mert látták a csodajeleket, amelyeket a betegeken művelt.

Jn 6:3 Jézus fölment a hegyre, és leült ott tanítványaival.

Jn 6:4 Közel volt a Húsvét, a zsidók ünnepe.

Jn 6:5 Amikor Jézus fölemelte szemét és látta, hogy nagy sokaság közeledik hozzá, megkérdezte Fülöpöt: »Honnan veszünk kenyeret, hogy ehessenek?«

Jn 6:6 Ezt pedig azért mondta, hogy próbára tegye őt, mert ő maga tudta, mit akar tenni.

Jn 6:7 Fülöp azt felelte neki: »Kétszáz dénár árú kenyér sem elég nekik, hogy mindegyiknek csak valami kevés jusson.«

Jn 6:8 A tanítványok egyike, András, Simon Péter testvére így szólt:

Jn 6:9 »Van itt egy fiú, akinek van öt árpakenyere és két hala. De mi ez ennyinek?«

Jn 6:10 Jézus erre azt mondta: »Telepítsétek le az embereket!« Sok fű volt azon a helyen. Letelepédtek tehát; a férfiak szám szerint mintegy ötezren voltak.

Jn 6:11 Jézus pedig fogta a kenyeret, hálát adott, és szétosztotta a letelepülteknek. Ugyanígy a halakból is adott, amennyit akartak.

Jn 6:12 Miután jóllaktak, azt mondta tanítványainak: »Szedjétek föl a megmaradt darabokat, hogy semmi el ne vesszen!«

Jn 6:13 Összeszedték tehát, és az öt árpakenyér darabjaiból, ami megmaradt az étkezők után, tizenkét kosarat töltöttek meg.

Jn 6:14 Az emberek pedig, látva a csodajeleket, amelyet művelt, azt mondták: »Bizonyára ez az a próféta, aki eljön a világra!«

Jn 6:15 Amikor Jézus észrevette, hogy arra készülnek, hogy megragadják és királlyá tegyék, ismét visszavonult a hegyre, egészen egyedül.

Jn 6:16 Miután beesteledett, tanítványai lementek a tengerre.

Jn 6:17 Beszálltak a bárkába, és elindultak a tengeren túlra, Kafarnaumba. Besötétedett már, de Jézus még mindig nem ment oda hozzájuk.

Jn 6:18 Mivel nagy szél támadt, a tenger háborgott.

Jn 6:19 Amikor mintegy huszonöt vagy harminc stádiumnyira hajóztak, látták, hogy Jézus a tengeren járva a bárkához közeledik, és megrémültek.

Jn 6:20 Ő pedig így szólt hozzájuk: »Én vagyok, ne féljete!
«

Jn 6:21 Fel akarták őt venni a bárkába, de a bárka azonnal a parthoz érkezett, ahová tartottak.

Jn 6:22 Másnap a tömeg, amely a tengeren túl állt, észrevette, hogy csak egy bárka volt ott, és hogy Jézus nem szállt be tanítványaival a bárkába, a tanítványai egyedül távoztak el.

Jn 6:23 Jöttek viszont Tibériásból más bárkák annak a helynek a közelébe, ahol a kenyeret ették, miután az Úr hálát adott.

Jn 6:24 Amikor tehát a sokaság meglátta, hogy nincs ott sem Jézus, sem a tanítványai, beszálltak a bárkákba, és Jézust keresve Kafarnaumba mentek.

Jn 6:25 Amikor megtalálták őt a tengeren túl, azt mondták neki: »Rabbi, mikor jöttél ide?
«

Jn 6:26 Jézus azt felelte: »Bizony, bizony mondom nektek: Kerestek engem, de nem azért, mert csodajeleket láttatok, hanem mert ettetek a kenyerekből és jóllaktatok.

Jn 6:27 Ne azért az eledelért fáradozzatok, amely veszendő, hanem azért az eledelért, amely megmarad az örök életre, amelyet majd az Emberfia ad nektek. Őt ugyanis az Atyaisten jelölte meg.«

Jn 6:28 Erre azt kérdezték tőle: »Mit tegyünk, hogy Isten tetteit cselekedjük?
«

Jn 6:29 Jézus azt felelte: »Isten tette az, hogy higgyetek abban, akit ő küldött.«

Jn 6:30 Erre megkérdezték tőle: »Milyen jelet viszel végbe, hogy lássuk és higgyünk neked? Mit cselekszel?

Jn 6:31 Atyáink mannat ettek a pusztában, amint írva van: '*A mennyből adott nekik kenyeret enni*'« [Kiv 16,4].

Jn 6:32 Jézus ezt válaszolta: »Bizony, bizony mondom nektek: Nem Mózes adott nektek mennyből való kenyeret, hanem az én Atyám adja nektek az igazi mennyből való kenyeret.

Jn 6:33 Mert az Isten kenyere az, amely a mennyből szállott le, és életet ad a világnak.«

Jn 6:34 Ekkor azt mondták neki: »Uram, mindenkor add nekünk ezt a kenyeret!
«

Jn 6:35 Jézus azt felelte nekik: »Én vagyok az élet kenyere. Aki hozzám jön, nem fog éhezni, és aki bennem hisz, sohasem szomjazik meg.

Jn 6:36 De mondtam nektek, hogy bár láttatok engem, mégsem hisztek.

Jn 6:37 Mindenki, akit nekem ad az Atya, hozzám jön, és aki hozzám jön, nem utasítom el,

Jn 6:38 mert nem azért szálltam le a mennyből, hogy a magam akaratát tegyem, hanem annak akaratát, aki küldött engem.

Jn 6:39 Annak, aki küldött engem, az az akarata, hogy el ne veszítsek semmit abból, amit nekem adott, hanem feltámasszam azt az utolsó napon.

Jn 6:40 Mert Atyám akarata az, hogy mindenkinek, aki látja a Fiút és hisz benne, örök élete legyen; és én feltámasszom őt az utolsó napon.«

Jn 6:41 A zsidók ekkor zúgolódni kezdtek ellene, mivel azt mondta: »Én vagyok a kenyér, aki a mennyből szálltam alá«,

Jn 6:42 és azt mondták: »Nem Jézus ez, József fia, akinek ismerjük apját és anyját? Hogyan mondja most: 'A mennyből szálltam alá'?«

Jn 6:43 Jézus azt válaszolta nekik: »Ne zúgolódjatok egymás közt!

Jn 6:44 Senki sem jöhet hozzám, hacsak az Atya, aki engem küldött, nem vonzza; és én feltámasszom őt az utolsó napon.

Jn 6:45 Meg van írva a prófétáknál: '*Mindnyájan Isten tanítványai lesznek*' [Iz 54, 13]. Mindaz, aki az Atyát hallgatta és elfogadta tanítását, hozzám jön.

Jn 6:46 Nem mintha az Atyát látta volna valaki: csak az látta az Atyát, aki Istentől való.

Jn 6:47 Bizony, bizony mondom nektek: Aki hisz, annak örök élete van.

Jn 6:48 Én vagyok az élet kenyere.

Jn 6:49 Atyáitok mannat ettek a pusztában és meghaltak.

Jn 6:50 Ez a mennyből alászállott kenyér, hogy aki ebből eszik, ne haljon meg.

Jn 6:51 Én vagyok az élő kenyér, amely a mennyből szállt alá. Ha valaki ebből a kenyérből eszik, örökké él. A kenyér pedig, amelyet majd én adok, az én testem a világ életéért.

Jn 6:52 Vitatkozni kezdtek erre a zsidók egymás közt, és ezt kérdezték: »Hogyan adhatja ez testét eddelül nekünk?«

Jn 6:53 Jézus azt felelte nekik: »Bizony, bizony mondom nektek: Ha nem eszitek az Emberfia testét, és nem isszátok az ő véré, nem lesz élet tibennetek.

Jn 6:54 Aki eszi az én testemet, és issza az én vére, annak örök élete van, és én feltámasztom őt az utolsó napon.

Jn 6:55 Mert az én testem valóságos étel, és az én vérem valóságos ital.

Jn 6:56 Aki eszi az én testemet, és issza az én vére, az bennem marad, és én őbenne.

Jn 6:57 Amint engem küldött az élő Atya, és én az Atya által élek, úgy aki engem eszik, az is általam él.

Jn 6:58 Ez az a kenyér, amely a mennyből szállt alá. Nem olyan, mint amit az atyák ettek és meghaltak; aki ezt a kenyeret eszi, örökké élni fog.

Jn 6:59 Ezeket mondta Kafarnaumban, amikor a zsinagógában tanított.

Jn 6:60 Amikor ezt meghallották, a tanítványai közül sokan azt mondták: »Kemény beszéd ez! Ki hallgathatja ezt?«

Jn 6:61 Jézus tudta magában, hogy tanítványai emiatt zúgolódnak, ezért azt mondta nekik: »Megbotránkoztat ez titeket?

Jn 6:62 Hát ha majd látjátok az Emberfiát fölmenni oda, ahol azelőtt volt?

Jn 6:63 A Lélek az, ami él, a test nem használ semmit. Az igék, amelyeket én mondtam nektek, Lélek és élet.

Jn 6:64 De vannak közületek egyesek, akik nem hisznek.« Mert Jézus kezdettől fogva tudta, hogy kik azok, akik nem hisznek, és hogy ki fogja őt elárulni.

Jn 6:65 Majd hozzátette: »Ezért mondtam nektek: Senki nem jöhet hozzám, hacsak az Atya meg nem adja neki.«

Jn 6:66 Ettől fogva a tanítványai közül sokan visszahúzódtak, és már nem jártak vele.

Jn 6:67 Jézus azért így szólt a tizenkettőhöz: »Talán ti is el akartok menni?«

Jn 6:68 Simon Péter azt felelte: »Uram, kihez mennénk? Az örök élet igéi a tied.

Jn 6:69 Mi hittünk, és megismertük, hogy te vagy az Isten Szentje.«

Jn 6:70 Jézus azt felelte nekik: »Nem tizenkettőt választottam ki közületek? Egy közületek mégis ördög.«

Jn 6:71 Ezt pedig Júdásra, az iskarióti Simon fiára értette, mert ez árulója lett, egy a tizenkettő közül.

Jn 7:1 Ezek után Jézus bejárta Galileát. Nem akart ugyanis Júdeába menni, mert a zsidók halálra keresték.

Jn 7:2 Közel volt a zsidók ünnepe, a sátoros ünnep.

- Jn 7:3** Testvérei ekkor azt mondták neki: »Menj el innen, eredj Júdeába, hogy tanítványaid is lássák tetteidet, amelyeket művelsz!
- Jn 7:4** Hiszen senki sem cselekszik titokban, aki nyilvánosságra akar jutni. Ha ezeket teszed, mutasd meg magad a világnak!«
- Jn 7:5** Mert még testvérei sem hittek benne.
- Jn 7:6** Jézus azt felelte nekik: »Az én időm még nincs itt, de számotokra az idő mindenkor alkalmas.
- Jn 7:7** Titeket nem gyűlölhet a világ, de engem gyűlöl, mert én tanúskodom arról, hogy a tettei gonoszak.
- Jn 7:8** Ti csak menjetek fel az ünnepre, én nem megyek fel erre az ünnepre, mert az én időm még nem telt be. «
- Jn 7:9** Ezeket mondta, és ő maga Galileában maradt.
- Jn 7:10** Amikor azonban testvérei felmentek az ünnepre, ő is felment, de nem nyilvánosan, hanem mintegy titokban.
- Jn 7:11** A zsidók keresték őt az ünnepen, és azt kérdezték: »Hol van ő?«
- Jn 7:12** A nép között sok mindent beszéltek róla. Egyesek azt mondták: »Jó ember az!« Mások ellenben: »Nem, hanem félrevezeti a népet. «
- Jn 7:13** Mindamellet senki sem beszélt róla nyíltan a zsidóktól való félelem miatt.
- Jn 7:14** Mikor már az ünnep közepe volt, Jézus fölment a templomba és tanított.
- Jn 7:15** A zsidók csodálkoztak, s ezt mondták: »Honnan ismeri ez az Írásokat, holott nem tanulta?«
- Jn 7:16** Jézus azt felelte nekik: »Az én tanításom nem az enyém, hanem azé, aki engem küldött.
- Jn 7:17** Ha valaki kész az ő akaratát megtenni, felismeri a tanításról, hogy az az Istentől való-e, vagy én magamtól szólok-e.
- Jn 7:18** Aki önmagától beszél, az a maga dicsőségét keresi, aki pedig küldőjének dicsőségét keresi, az igazmondó, és nincs benne hamisság.
- Jn 7:19** Nem Mózes adta nektek a törvényt? És senki közületek nem cselekszi a törvényt. Miért akartok engem megölni?«
- Jn 7:20** A nép azt felelte: »Ördögöd van! Ki akar téged megölni?«
- Jn 7:21** Jézus azt mondta nekik: »Egyetlen dolgot tettem, és mindnyájan megütköztök.
- Jn 7:22** A körülmetélést Mózes adta nektek – bár az nem is Mózesétől való, hanem az atyáktól –, és szombaton körülmetéletek az embert.
- Jn 7:23** Ha valaki körülmetélkedhet szombaton anélkül, hogy Mózes törvényén csorba esnék, miért acsarkodtok rám azért, hogy az egész embert meggyógyítottam szombaton?
- Jn 7:24** Ne ítéljetek a látszat után, hanem igaz ítélettel ítéljetek!«
- Jn 7:25** A jeruzsálemiek közül egyesek azt mondták: »Nem ő az, akit halálra keresnek?
- Jn 7:26** Íme, nyilvánosan beszél, és semmit sem mondanak neki. Talán a főemberek valóban fölismerték, hogy ő a Krisztus?
- Jn 7:27** Róla azonban tudjuk, hogy honnan való, a Krisztust pedig, amikor eljön, senki sem tudja, honnan van. «
- Jn 7:28** Akkor Jézus, aki a templomban tanított, így kiáltott fel: »Ismertek engem is, és azt is tudjátok, hogy honnan való vagyok. Márpedig én nem magamtól jöttem, hanem az küldött engem, aki igaz, akit ti nem ismertek.
- Jn 7:29** Én ismerem őt, mert tőle vagyok, és ő küldött engem. «
- Jn 7:30** Ekkor szerették volna elfogni, de senki sem emelte rá kezét, mert még nem jött el az ő órája.

Jn 7:31 A népből azonban sokan hittek benne és azt mondták: »A Krisztus, amikor eljön, vajon több csodajelet fog-e tenni, mint amit ő tett?«

Jn 7:32 Meghallották a farizeusok, hogy a nép ilyeneket suttog felőle, ezért a főpapok és a farizeusok szolgálakat küldtek, hogy elfogják őt.

Jn 7:33 Akkor Jézus így szólt: »Még egy kevés ideig veletek vagyok, aztán elmegyek ahhoz, aki küldött engem.

Jn 7:34 Keresni fogtok engem, de nem találtok, és ahol én vagyok, oda ti nem jöhettek. «

Jn 7:35 A zsidók ezért azt mondták egymás közt: »Hová akar ez menni, hogy nem találjuk őt? Csak nem akar a görögök közé a szórványba menni és a görögöket tanítani?

Jn 7:36 Miféle beszéd ez, amelyet mondott: 'Keresni fogtok engem, de nem találtok, és ahol én vagyok, oda ti nem jöhettek'?«

Jn 7:37 Az ünnep utolsó, nagy napján Jézus megállt és felkiáltott: »Ha valaki szomjazik, jöjjön hozzám, és igyon mindenki,

Jn 7:38 aki hisz bennem. Amint az Írás mondja: élővíz folyói fakadnak majd belőle. «

Jn 7:39 Ezt a Lélekről mondta, amelyet a benne hívók meg fognak kapni. A Lélek ugyanis még nem volt megadva, mert Jézus még nem dicsőült meg.

Jn 7:40 Akik a népből ezeket a szavakat hallották, azt mondták: »Ez valóban a próféta!«

Jn 7:41 Mások így szóltak: »Ez a Krisztus!« Némelyek pedig megjegyezték: »Csak nem Galileából jön a Krisztus?

Jn 7:42 Nem ezt mondta az Írás: '*Dávid utódaiból és Betlehem helységéből jön a Krisztus* [2Sám 7,12-16; Mik5,1], ahonnan Dávid származott?'«

Jn 7:43 És a sokaságban szakadás támadt miatta.

Jn 7:44 Közülük egyesek el akarták őt fogni, de senki sem emelt rá kezét.

Jn 7:45 A szolgálak visszamentek a főpapokhoz és a farizeusokhoz. Azok azt mondták nekik: »Miért nem hoztátok el?«

Jn 7:46 A szolgálak azt felelték: »Soha ember így nem beszélt!«

Jn 7:47 Erre a farizeusok így válaszoltak: »Talán bizony titeket is félrevezetett?

Jn 7:48 Vajon a főemberek vagy a farizeusok közül hitt-e valaki benne?

Jn 7:49 De ez a népség, amely nem ismeri a törvényt, átkozott. «

Jn 7:50 Erre Nikodémus, aki korábban nála járt, és közülük való volt, azt mondta nekik:

Jn 7:51 »Vajon a mi törvényünk elítéli-e az embert, mielőtt kihallgatták volna őt, és meg nem tudták, mit cselekedett?«

Jn 7:52 Azok azt felelték neki: »Csak nem vagy te is galileai? Nézz utána és lásd be, hogy Galileából nem támad próféta!«

Jn 7:53 Azután mindegyikük visszatért saját házába.

Jn 8:1 Jézus pedig kiment az Olajfák hegyére.

Jn 8:2 Korán reggel ismét megjelent a templomban, ahol az egész nép köréje sereglett. Leült, és tanította őket.

Jn 8:3 Az írástudók és a farizeusok odavittek hozzá egy asszonyt, akit házasságtörésen értek. Középre állították,

Jn 8:4 és azt mondták Jézusnak: »Mester! Ezt az asszonyt házasságtörésen kapták.

Jn 8:5 Mózes a törvényben azt parancsolta nekünk, hogy az ilyeneket meg kell kövezni. Te ugyan mit mondasz?«

Jn 8:6 Ezt azért mondták, hogy próbára tegyék, és hogy bevádolhassák. Jézus azonban lehajolt, és ujjával írt a földre.

Jn 8:7 Amikor azok tovább faggatták őt, fölegyenesedett, és azt mondta nekik: »Aki közületek bűn nélkül van, az vessen rá először követ.«

Jn 8:8 Aztán újra lehajolt, és írt a földre.

Jn 8:9 Azok pedig ennek hallatára egymás után elmentek, kezdve a véneken, s ő egyedül maradt a középen álló asszonnyal.

Jn 8:10 Jézus fölegyenesedett, és azt mondta neki: »Asszony, hol vannak ők? Senki sem ítélte el téged?«

Jn 8:11 Az erre így szólt: »Senki, Uram!« Jézus ekkor azt mondta neki: »Én sem ítéllek el. Menj, és többé már ne vétkezzél!«

Jn 8:12 Jézus ismét megszólalt, és azt mondta nekik: »Én vagyok a világ világossága. Aki követ engem, nem jár sötétben, hanem övé lesz az élet világossága.«

Jn 8:13 Erre a farizeusok azt mondták neki: »Te önmagadról teszel tanúságot, tanúságtételeid tehát nem igaz.«

Jn 8:14 Jézus azt felelte nekik: »Ha én önmagamról teszek is tanúságot, igaz az én tanúságom, mert tudom, hogy honnan jöttem, és hová megyek. Ti azonban nem tudjátok, hogy honnan jövök vagy hová megyek.«

Jn 8:15 Ti test szerint ítélték, én viszont nem ítélek meg senkit.

Jn 8:16 Ha pedig ítélek, igaz az én ítéletem, mert nem vagyok egyedül, hanem én, és az, aki küldött engem, az Atya.

Jn 8:17 Márpedig a ti törvényetekben is meg van írva, hogy két ember tanúságtétele igaz.

Jn 8:18 Én vagyok az, aki tanúságot teszek magamról, és tanúságot teszek rólam az is, aki engem küldött, az Atya.«

Jn 8:19 Erre megkérdezték: »Hol van a te Atyád?« Jézus azt felelte: »Sem engem nem ismertek, sem Atyámat. Ha engem ismernétek, talán Atyámat is ismernétek.«

Jn 8:20 Ezeket a szavakat mondta a kincstárban, amikor a templomban tanított. Senki sem fogta el őt, mert még nem jött el az ő órája.

Jn 8:21 Majd ismét szólt hozzájuk: »Elmegyek, és keresni fogtok, de meghaltok bűnökben. Ahová én megyek, oda ti nem jöhettek.«

Jn 8:22 A zsidók erre azt mondták: »Csak nem öli meg magát, s azért mondja: 'Ahová én megyek, oda ti nem jöhettek'?«

Jn 8:23 Ő azt felelte nekik: »Ti innen alulról vagytok, én meg felülről vagyok. Ti ebből a világból vagytok, én azonban nem vagyok ebből a világból.«

Jn 8:24 Azért mondtam nektek, hogy meghaltok bűneitekben. Mert ha nem hiszitek, hogy én vagyok, meghaltok bűneitekben.«

Jn 8:25 Erre azt kérdezték: »Ki vagy te?« Jézus azt felelte: »Az, amit mindig is mondtam nektek.«

Jn 8:26 Sokat kellene még rólatok mondanom és ítélnem, de aki küldött engem, igazmondó, és én azt mondom el a világnak, amit tőle hallottam.«

Jn 8:27 Azok nem értették meg, hogy az Atyáról beszélt nekik.

Jn 8:28 Ezért Jézus így szólt: »Amikor fölemelitek az Emberfiát, akkor megtudjátok majd, hogy én vagyok, és semmit sem teszek magamtól, hanem úgy mondom ezeket, amint az Atya tanított engem.«

Jn 8:29 És aki küldött engem, velem van, nem hagyott magamra, mert mindenkor azt teszem, ami kedves neki.«

Jn 8:30 Mikor ezeket mondta, sokan hittek benne.

Jn 8:31 Azoknak a zsidóknak, akik hittek neki, Jézus azt mondta: »Ha megmaradtok tanításomban, valóban tanítványaim vagytok,

Jn 8:32 megismeritek az igazságot, és az igazság szabaddá tesz titeket.«

Jn 8:33 Azok azt felelték neki: »Ábrahám utódai vagyunk, és soha senkinek nem szolgáltunk. Hogyan mondod hát te, hogy 'szabadok lesztek'?«

Jn 8:34 Jézus így szólt: »Bizony, bizony mondom nektek: Mindaz, aki bűnt cselekszik, szolga.

Jn 8:35 De a szolga nem marad örökre a házban, csak a fiú marad ott mindörökké.

Jn 8:36 Ha tehát a Fiú megszabadít titeket, valóban szabadok lesztek.

Jn 8:37 Tudom, hogy Ábrahám utódai vagytok, de meg akartok engem ölni, mert a tanításom nem hatol belétek.

Jn 8:38 Én azt mondom, amit az Atyánál láttam, és ti is azt teszitek, amit atyátoktól hallottatok.«

Jn 8:39 Azt felelték neki: »A mi atyánk Ábrahám!« Jézus azt mondta nekik: »Ha Ábrahám fiai lennétek, Ábrahám tetteit cselekednétek.

Jn 8:40 De most meg akartok ölni engem, azt az embert, aki nektek azt az igazságot mondtam, amelyet az Istentől hallottam; ezt Ábrahám nem tette.

Jn 8:41 Ti a ti atyátok tetteit cselekszitek.« Erre azt mondták neki: »Mi nem paráznaságból születünk. Egy Atyánk van, az Isten!«

Jn 8:42 Jézus így szólt hozzájuk: »Ha Isten volna az Atyátok, szeretnétek engem, mert én Istentől származtam és jöttem. Hiszen nem magamtól jöttem, hanem ő küldött engem.

Jn 8:43 Miért nem értitek a beszédemet? Mert nem tudjátok hallgatni az ígémet.

Jn 8:44 Ti az ördög-atyától vagytok, és atyátok kívánságait akarjátok cselekedni. Ő gyilkos volt kezdet óta és az igazságban meg nem állt, mert nincs benne igazság. Amikor hazugságot szól, magától beszél, mert hazug, és a hazugság atyja.

Jn 8:45 Én azonban az igazságot mondom, ezért nem hisztek nekem.

Jn 8:46 Ki vádolhat engem közületek bűnnel? Ha igazságot mondok nektek, miért nem hisztek nekem?

Jn 8:47 Aki Istentől van, Isten igéit hallgatja. Ti azért nem hallgatjátok, mert nem vagytok Istentől.«

Jn 8:48 A zsidók azt felelték: »Vajon nem helyesen mondjuk, hogy szamaritánus vagy és ördögöd van?«

Jn 8:49 Jézus azt felelte: »Nincs nekem ördögöm, csak tisztelem Atyámat, és ti gyalázattal illettek engem.

Jn 8:50 Én azonban nem keresem a magam dicsőségét; van, aki keresi azt, és ítéletet mond.

Jn 8:51 Bizony, bizony mondom nektek: Aki tanításomat megtartja, halált nem lát sohasem.«

Jn 8:52 Azt mondták erre a zsidók: »Most ismertük meg, hogy ördögöd van. Ábrahám meghalt, a próféták is, és te azt mondod: 'Ha valaki a tanításomat megtartja, nem ízleli meg a halált sohasem.'

Jn 8:53 Nagyobb vagy talán Ábrahám atyánknál, aki meghalt? A próféták is meghaltak. Mivé teszed magad?«

Jn 8:54 Jézus azt felelte: »Ha én dicsőítem magamat, az én dicsőségem semmi. Atyám az, aki megdicsőít engem, akiről ti azt mondjátok: 'Istenünk',

Jn 8:55 pedig nem ismeritek őt. Én azonban ismerem. Ha azt mondanám, hogy nem ismerem őt, hozzátok hasonló hazug lennék. De én ismerem őt, és a tanítását megtartom.

Jn 8:56 Ábrahám, a ti atyátok, ujjongott, hogy láthatja az én napomat. Láttá, és örvendezett.«

Jn 8:57 A zsidók erre azt mondták neki: »Még ötven esztendő sem vagy, és láttad Ábrahámot?«

Jn 8:58 Jézus azt felelte nekik: »Bizony, bizony mondom nektek: Mielőtt Ábrahám lett volna, én vagyok.«

Jn 8:59 Ekkor köveket ragadtak, hogy megkövezzék. De Jézus elrejtőzött, és kiment a templomból.

Jn 9:1 Amikor továbbment, látott egy vakon született embert.

Jn 9:2 Tanítványai megkérdezték őt: »Mester, ki vétkezett, ő vagy a szülei, hogy vakon született?«

Jn 9:3 Jézus azt felelte: »Sem ő nem vétkezett, sem a szülei, hanem Isten tetteinek kell megnyilvánulniuk benne.

Jn 9:4 Nekünk annak tetteit kell cselekednünk, aki engem küldött, míg nappal van. Eljön az éjszaka, amikor senki sem munkálkodhat.

Jn 9:5 Amíg a világban vagyok, világossága vagyok a világnak.«

Jn 9:6 Miután ezeket mondta, földre köpött, sarat csinált a nyálból, a sarat a vak szemére kente,

Jn 9:7 és azt mondta neki: »Eredj, mosakodj meg a SÍloe tavában!« Ez küldöttet jelent. Elment tehát, megmosdott, és ép szemmel tért vissza.

Jn 9:8 Ezért a szomszédok és akik azelőtt látták őt mint koldust, azt kérdezték: »Nem ő az, aki itt ült és koldult?« Egyesek azt mondták: »Ő az.«

Jn 9:9 Mások így szóltak: »Nem, csak hasonlít rá.« Ő azonban kijelentette: »Én vagyok az.«

Jn 9:10 Erre megkérdezték tőle: »Hogyan nyíltak meg a szemeid?«

Jn 9:11 Azt felelte: »Az az ember, akit Jézusnak hívnak, sarat csinált, megkente a szemeimet, és azt mondta nekem: 'Menj a SÍloe tavához, és mosakodj meg.' Elmentem tehát, megmosdottam, és látok.«

Jn 9:12 Azok megkérdezték tőle: »Hol van ő?« Ő azt felelte: »Nem tudom.«

Jn 9:13 Ekkor elvitték a farizeusokhoz azt, aki előbb vak volt.

Jn 9:14 Azon a napon pedig, amikor Jézus a sarat csinálta és megnyitotta szemeit, szombat volt.

Jn 9:15 Ismét megkérdezték tehát tőle a farizeusok is, hogy hogyan nyerte vissza a szeme világát. Ő azt felelte: »Sarat tett a szemeimre, megmosdottam, és látok.«

Jn 9:16 Azt mondták erre néhányan a farizeusok közül: »Nem Istentől való ez az ember, aki a szombatot nem tartja meg!« Mások azt mondták: »Hogyan cselekedhet bűnös ember ilyen csodajeleket?« És szakadás támadt köztük.

Jn 9:17 Erre ismét megkérdezték a vaktól: »Te mit gondolsz róla, hisz megnyitotta szemeidet?« Ő pedig azt felelte: »Próféta!«

Jn 9:18 A zsidók azonban nem hitték el róla, hogy vak volt, és visszatért a látása, amíg elő nem hívták a most már ép szemű ember szüleit.

Jn 9:19 Megkérdezték őket: »A ti fiatok ez, s azt mondjátok róla, hogy vakon született? Most hogyan lát tehát?«

Jn 9:20 A szülei azt felelték: »Azt tudjuk, hogy ez a mi fiunk, és hogy vakon született.

Jn 9:21 De hogy most miképpen lát, nem tudjuk, és hogy ki nyitotta meg szemét, azt sem tudjuk. Kérdezzétek őt, megvan a kora, majd ő beszél magáról.«

Jn 9:22 Ezt azért mondták a szülei, mert féltek a zsidóktól, mivel már elhatározták a zsidók, hogy ha valaki Krisztusnak vallja őt, ki kell zárni a zsinagógából.

Jn 9:23 Ezért mondták a szülei: »Megvan a kora, őt kérdezzétek.«

Jn 9:24 Másodszor is előhívták tehát az embert, aki vak volt, és azt mondták neki: »Adj dicsőséget Istennek! Mi tudjuk, hogy ez az ember bűnös.«

Jn 9:25 Ő azt felelte: »Hogy bűnös-e, nem tudom. Egyet tudok: hogy vak voltam, és most látok.«

Jn 9:26 Erre megkérdezték tőle: »Mit csinált veled? Hogyan nyitotta meg a szemedet?«

Jn 9:27 Az azt felelte nekik: »Megmondtam már nektek, de nem hallgattátok meg. Miért akarjátok újra hallani? Csak nem akartok ti is a tanítványai lenni?«

Jn 9:28 Erre megátkozták őt, és azt mondták: »Te vagy az ő tanítványa, mi Mózes tanítványai vagyunk.

Jn 9:29 Mi tudjuk, hogy Mózeshez szólt az Isten, ezt pedig nem tudjuk, honnan van.«

Jn 9:30 Az ember erre azt felelte: »Éppen az a csodálatos, hogy ti nem tudjátok, honnan való, nekem pedig megnyitotta a szemeimet.

Jn 9:31 Tudjuk, hogy Isten a bűnösöket nem hallgatja meg, de aki istenfélő, és megteszi az ő akaratát, azt meghallgatja.

Jn 9:32 Mióta a világ áll, soha nem lehetett hallani, hogy valaki megnyitotta volna egy vakon született szemeit.

Jn 9:33 Ha ő nem Istentől való volna, nem tehetett volna semmit.«

Jn 9:34 Azok azt felelték neki: »Mindenestől bűnben születél, és te oktatsz minket?« És kidobták őt.

Jn 9:35 Jézus meghallotta, hogy kidobták, és amikor találkozott vele, megkérdezte tőle: »Hiszel-e az Emberfiában?«

Jn 9:36 Az így felelt: »Ki az, Uram, hogy higgyek benne?«

Jn 9:37 Jézus azt mondta neki: »Hiszen láttad őt: ő az, aki veled beszél.«

Jn 9:38 Erre az így szólt: »Hiszek Uram!« És leborult előtte.

Jn 9:39 Akkor Jézus ezt mondta: »Ítélni jöttem erre a világra, hogy akik nem látnak, lássanak, és akik látnak, vakká legyenek.«

Jn 9:40 A farizeusok közül, akik vele voltak, néhányan hallották ezt, és azt mondták neki: »Csak nem vagyunk mi is vakok?«

Jn 9:41 Jézus ezt válaszolta: »Ha vakok volnátok, nem volna bűnötök. Ti azonban azt mondjátok most: 'Látunk.' Ezért megmarad a bűnötök.«

Jn 10:1 »Bizony, bizony mondom nektek: Aki nem az ajtón megy be a juhok aklába, hanem máshol oson be, az tolvaj és rabló.

Jn 10:2 Aki pedig az ajtón megy be, az a juhok pásztora.

Jn 10:3 Ennek ajtót nyit a kapus, a juhok pedig hallgatnak a szavára. Juhait a nevükön szólítja, és kivezeti őket.

Jn 10:4 Miután valamennyi sajátját kiengedi, előttük megy, a juhok pedig követik őt, mert ismerik a hangját.

Jn 10:5 Idegen után pedig nem mennek, hanem elfutnak tőle, mert az idegennek a hangját nem ismerik.«

Jn 10:6 Ezt a példabeszédet mondta nekik Jézus, de ők nem értették, mit mondott.

Jn 10:7 Jézus ekkor ismét szólt: »Bizony, bizony mondom nektek: Én vagyok a juhok ajtaja.

Jn 10:8 Mindnyájan, akik előttem jöttek, tolvajok és rablók, s a juhok nem is hallgattak rájuk.

Jn 10:9 Én vagyok az ajtó: aki rajtam keresztül megy be, üdvözülni fog, bejár és kijár, és legelőre talál.

Jn 10:10 A tolvaj csak azért jön, hogy lopjon, öljön és pusztítson. Én azért jöttem, hogy életük legyen, és bőségben legyen.

Jn 10:11 Én vagyok a jó pásztor. A jó pásztor életét adja a juhokért.

Jn 10:12 A béres azonban, aki nem pásztor, akinek a juhok nem tulajdonai, amikor látja, hogy jön a farkas, elhagyja a juhokat és elfut – a farkas pedig elragadja és szétszéleszti azokat –,

Jn 10:13 mert béres, és nem törődik a juhokkal.

Jn 10:14 Én vagyok a jó pásztor: ismerem enyéimet, és enyéim ismernek engem,

Jn 10:15 amint engem ismer az Atya, és én is ismerem az Atyát; és én életemet adom a juhokért.

Jn 10:16 Más juhaim is vannak, amelyek nem ebből az akolból valók. Azokat is vezetnem kell. Hallgatni fognak szavamra, és egy akol lesz, és egy pásztor.

Jn 10:17 Azért szeret engem az Atya, mert odaadom az életemet, hogy ismét visszavegyem azt.

Jn 10:18 Senki sem veszi el tőlem: én adom oda magamtól. Hatalmam van odaadni, és hatalmam van újra visszavenni. Ezt a parancsot kaptam Atyámtól.«

Jn 10:19 Ismét szakadás lett a zsidók között emiatt a beszéd miatt.

Jn 10:20 Sokan közülük azt mondták ugyanis: »Ördöge van, és megháborodott! Minek hallgatjátok?«

Jn 10:21 Mások azt mondták: »Ezek nem egy ördögösek a szavai. Vajon az ördög megnyithatja-e a vakok szemeit?«

Jn 10:22 Jeruzsálemben elérkezett a templomszentelés ünnepe. Tél volt.

Jn 10:23 Jézus a templomban járt, Salamon tornácában.

Jn 10:24 A zsidók körülvették őt, és azt mondták neki: »Meddig tartasz még bizonytalanságban minket? Ha te vagy a Krisztus, mondd meg nekünk nyíltan!«

Jn 10:25 Jézus azt felelte nekik: »Mondtam nektek, de nem hiszitek. Tanúskodnak rólam a tettek, amelyeket Atyám nevében művelek,

Jn 10:26 de ti nem hisztek, mert nem vagytok az én juhaim közül valók.

Jn 10:27 Az én juhaim hallgatnak szavamra; én ismerem őket, ők pedig követnek engem,

Jn 10:28 és én örök életet adok nekik. Nem vesznek el soha, és senki sem ragadja el őket a kezemből.

Jn 10:29 Amit Atyám nekem adott, az mindennél nagyobb, és senki sem ragadhatja ki az Atya kezéből.

Jn 10:30 Én és az Atya egy vagyunk.«

Jn 10:31 Erre a zsidók ismét köveket ragadtak, hogy megkövezzék.

Jn 10:32 Jézus azt mondta nekik: »Sok jótettet mutattam nektek az Atyától, azok közül melyik tettért köveztek meg?«

Jn 10:33 A zsidók azt felelték: »Jótettet nem kövezünk meg téged, hanem a káromlásért, mivel ember létedre Istenné teszed magadat.«

Jn 10:34 Jézus azt felelte nekik: »Vajon a ti törvényetekben nincs megírva: *'Én azt mondtam: Ti istenek vagytok'*? [Zsolt 82, 6]

Jn 10:35 Ha azokat mondta isteneknek, akikhez az Isten igéje szólt – márpedig az Írás érvényét nem veszti –,

Jn 10:36 miképp mondhatjátok arról, akit az Atya megszentelt és a világra küldött: 'Káromkodszt!', mivel azt mondtam: Isten Fia vagyok?

Jn 10:37 Ha nem cselekszem Atyám tetteit, ne higgyetek nekem,

Jn 10:38 de ha cselekszem, akkor, ha nekem nem is hisztek, higgyetek a tetteknek, hogy megtudjátok és belássátok, hogy az Atya énbennem van, és én az Atyában.«

Jn 10:39 Erre ismét el akarták őt fogni, de kisiklott a kezük közül.

Jn 10:40 Ezután ismét eltávozott a Jordánon túlra, arra a helyre, ahol János először keresztelt, és ott maradt.

Jn 10:41 Sokan jöttek hozzá, és azt mondták: »János ugyan semmi csodajelel sem cselekedett, de mindaz, amit János róla mondott, igaz volt.

Jn 10:42 És ott sokan hittek benne.

Jn 11:1 Volt egy Lázár nevű beteg Betániában, Máriaanak és nővérének, Mártának a falujában.

Jn 11:2 Mária volt az, aki megkenté az Urat kenettel, és lábát hajával törölgette. Az ő testvére, Lázár volt beteg.

Jn 11:3 A nővérek üzentek érte: »Uram, íme, akit szeretsz, beteg.«

Jn 11:4 Amikor Jézus meghallotta ezt, így szólt: »Ez a betegség nem válik halálára, hanem Isten dicsőségére, hogy megdicsőüljön általa az Isten Fia.«

Jn 11:5 Jézus szerette Mártát, meg a nővérét, és Lázárt.

Jn 11:6 Mikor tehát meghallotta, hogy beteg, két napig még azon a helyen maradt, ahol volt,

Jn 11:7 azután így szólt a tanítványokhoz: »Menjünk ismét Júdeába.«

Jn 11:8 A tanítványok azt mondták neki: »Rabbi, most akartak a zsidók megkövezni, és ismét odamégy?«

Jn 11:9 Jézus azt felelte: »Nem tizenkét órája van a nappalnak? Aki nappal jár, nem botlik meg, mert látja ennek a világnak a világosságát.

Jn 11:10 Aki pedig éjjel jár, megbotlik, mert nincs benne világosság.«

Jn 11:11 Ezt mondta, azután így szólt hozzájuk: »A barátunk, Lázár elaludt, de megyek, hogy felkeltsem őt az álomból.«

Jn 11:12 A tanítványok erre azt mondták: »Uram, ha alszik, meg fog gyógyulni.«

Jn 11:13 Jézus azonban a haláláról szólt, azok pedig azt gondolták, hogy az álom nyugalomáról beszél.

Jn 11:14 Ezért Jézus nyíltan megmondta nekik: »Lázár meghalt,

Jn 11:15 és örülök miattatok, hogy nem voltam ott, hogy majd higgyetek. De menjünk hozzá!«

Jn 11:16 Tamás, akit Ikernek neveznek, így szólt a többi tanítványhoz: »Menjünk mi is, és haljunk meg vele együtt!«

Jn 11:17 Amikor Jézus megérkezett, úgy találta, hogy Lázár már négy napja a sírban van.

Jn 11:18 Betánia pedig Jeruzsálem közelében volt, mintegy tizenöt stádiumnyira.

Jn 11:19 Ezért a zsidók közül sokan elmentek Mártához és Máriához, hogy vigasztalják őket testvérük miatt.

Jn 11:20 Márta, amint meghallotta, hogy Jézus jön, eléje ment, Mária pedig otthon maradt.

Jn 11:21 Márta akkor így szólt Jézushoz: »Uram, ha itt lettél volna, nem halt volna meg a testvérem.

Jn 11:22 De most is tudom, hogy bármit is kérsz Istentől, Isten megadja neked.«

Jn 11:23 Jézus azt felelte neki: »Testvéred fel fog támadni.«

Jn 11:24 Márta így szólt hozzá: »Tudom, hogy feltámad a feltámadáskor, az utolsó napon.«

Jn 11:25 Jézus azt mondta neki: »Én vagyok a föltámadás és az élet. Aki hisz bennem, még ha meg is halt, élni fog,

Jn 11:26 és mindaz, aki él és hisz bennem, nem hal meg soha. Hiszed ezt?«

Jn 11:27 Márta azt felelte neki: »Igen, Uram, hiszem, hogy te vagy a Krisztus, az Isten Fia, aki a világba jön.«

Jn 11:28 Miután ezt mondta, elment és hívta a nővérét, Máriát, és odasúgta neki: »A Mester itt van és hív téged.«

Jn 11:29 Amikor az meghallotta ezt, gyorsan fölkelt, és hozzá sietett.

Jn 11:30 Jézus ugyanis még nem ért a faluba, hanem azon a helyen volt, ahol Márta eléje ment.

Jn 11:31 A zsidók pedig, akik a házban vele voltak és őt vigasztalták, amikor látták, hogy Mária gyorsan fölkelt és kiment, utánamentek, mert azt gondolták: »A sírhoz megy, hogy ott sírjon.«

Jn 11:32 Amikor Mária odaért, ahol Jézus volt, és meglátta őt, lábaihoz borult, és azt mondta neki: »Uram, ha itt lettél volna, nem halt volna meg a testvérem.«

Jn 11:33 Jézus pedig, látva, hogy sír, és hogy a vele érkező zsidók is sírnak, a lelke mélyéig megindult és megrendült.

Jn 11:34 Megkérdezte: »Hová tettétek őt?« Azt felelték neki: »Uram, jöjj és lásd!«

Jn 11:35 Jézus könnyezett.

Jn 11:36 Erre a zsidók azt mondták: »Íme, mennyire szerette őt!«

Jn 11:37 De voltak köztük, akik így szóltak: »Ő, aki megnyitotta a vak szemeit, nem tehetne volna meg, hogy ez meg ne haljon?«

Jn 11:38 Jézus, lelkében még mindig megindulva a sírhoz ment. Egy barlang volt az, és kővel volt befedve.

Jn 11:39 Jézus így szólt: »Vegyétek el a követ!« Márta, a megholt nővére azt mondta neki: »Uram, már szaga van, hiszen negyednapos!«

Jn 11:40 Jézus azt felelte neki: »Nem azt mondtam neked, hogy ha hiszel, meglátod Isten dicsőségét?«

Jn 11:41 A követ tehát elvették. Jézus pedig fölemelte szemeit, és így szólt: »Atyám, hálát adok neked, hogy meghallgattál.

Jn 11:42 Én ugyan tudtam, hogy mindenkor meghallgatsz, csak a körülálló népért mondtam, hogy higgyék, hogy te küldtél engem.«

Jn 11:43 Miután ezeket mondta, hangosan ezt kiáltotta: »Lázár, jöjj ki!«

Jn 11:44 S az, aki halott volt, kijött. A lába és a keze pólyával volt körülkötve, és az arcát kendő fődte. Jézus azt mondta nekik: »Oldozzátok ki, és hagyjátok elmenni!«

Jn 11:45 Sokan a zsidók közül, akik Máriához és Mártához jöttek, és látták, amit tett, hittek benne.

Jn 11:46 De néhányan közülük elmentek a farizeusokhoz, és elmondták nekik, hogy Jézus miket cselekedett.

Jn 11:47 Erre a főpapok és a farizeusok összehívták a főtanácsot, és azt mondták: »Mit csináljunk? Ez az ember ugyanis sok csodajelet művel.

Jn 11:48 Ha hagyjuk ezt neki, mindnyájan hinni fognak benne. Akkor eljönnek a rómaiak, és elveszik tőlünk földünket és népünket.«

Jn 11:49 Egyikük pedig, Kaifás, aki abban az esztendőben főpap volt, azt mondta nekik: »Ti nem tudtok semmit,

Jn 11:50 s arra sem gondoltok, hogy jobb nektek, ha egy ember hal meg a népért, mint ha az egész nemzet elvész!«

Jn 11:51 Ezt pedig nem magától mondta, hanem, főpap lévén abban az esztendőben, megjövendölte, hogy Jézus meg fog halni a nemzetért,

Jn 11:52 és nemcsak a nemzetért, hanem hogy az Isten szétszórt gyermekeit egybegyűjtse.

Jn 11:53 Attól a naptól tehát elhatározták, hogy megölik őt.

Jn 11:54 Ezért Jézus már nem járt nyilvánosan a zsidók közt. Elment onnan a puszta melletti vidékre, egy Efraim nevű városba, és ott tartózkodott a tanítványaival együtt.

Jn 11:55 Közel volt a zsidók Pászkája, és vidékről sokan mentek föl Jeruzsálembe Húsvét előtt, hogy megszenteljék magukat.

Jn 11:56 Keresték Jézust, és a templomban azt mondogatták egymásnak: »Mit gondoltok? Vajon eljön-e az ünnepre?«

Jn 11:57 A főpapok és a farizeusok pedig parancsot adtak, hogy ha valaki megtudja, hol van, jelentse, és elfogják őt.

Jn 12:1 Húsvét előtt hat nappal Jézus Betániába ment, ahol Lázár lakott, akit Jézus föltámasztott a halálból.

Jn 12:2 Ott vacsorát készítettek neki. Márta felszolgált, Lázár azok között volt, akik vele ültek az asztalnál.

Jn 12:3 Mária pedig fogott egy font igazi, drága nárduszolajat, megkenete Jézus lábát, és hajával törölgette azt. A ház megtelt a kenet illatával.

Jn 12:4 Erre tanítványai közül az egyik, az iskarióti Júdás, aki árulója lett, így szólt:

Jn 12:5 »Miért nem adták el ezt a kenetet háromszáz dénárért, és adták oda a szegényeknek?«

Jn 12:6 Ezt pedig nem azért mondta, mintha a szegényekre lett volna gondja, hanem mivel tolvaj volt, és nála lévén az erszény, az adományokat elsikkasztotta.

Jn 12:7 Jézus ekkor így szólt: »Hagyj békét neki, hogy temetésem napjára teljesítse azt.

Jn 12:8 Mert szegények mindenkor lesznek veletek, de én nem leszek mindig veletek.«

Jn 12:9 A zsidók közül sokan megtudták, hogy ott van, és odamentek, nemcsak Jézus miatt, hanem hogy Lázárt is lássák, akit föltámasztott a halálból.

Jn 12:10 A főpapok pedig azon tanakodtak, hogy Lázárt is megölik,

Jn 12:11 mert a zsidók közül sokan mentek oda miatta, és hittek Jézusban.

Jn 12:12 Másnap, amikor a nagy tömeg, amely az ünnepre jött, meghallotta, hogy Jézus Jeruzsálembe jön,

Jn 12:13 pálmaágakat fogott, eléje ment és kiáltozott: »Hozsanna! Áldott, aki az Úr nevében jön [Zsolt 118,26], és Izrael királya!«

Jn 12:14 Jézus pedig talált egy szamárcsikót, felült rá, amint meg van írva:

Jn 12:15 »Ne félj, Sion leánya! Íme, királyod jön szamárcsikón ülve!« [Zak 9,9]

Jn 12:16 Tanítványai eleinte nem értették ezt, de amikor Jézus megdicsőült, visszaemlékeztek arra, hogy azt tették vele, ami meg volt róla írva.

Jn 12:17 Tanúskodott tehát róla a sokaság, amely vele volt, amikor előhívta Lázárt a sírból, és föltámasztotta őt a halálból.

Jn 12:18 A sokaság éppen azért ment eléje, mert hallotta, hogy ezt a jelet művelte.

Jn 12:19 A farizeusok akkor így szóltak egymáshoz: »Látjátok, hogy semmire sem mentek? Lám, az egész világ tódul utána!«

Jn 12:20 Azok között, akik fölmentek, hogy imádkozzanak az ünnepen, volt néhány görög is.

Jn 12:21 Ezek odamentek Fülöphöz, aki a galileai Betsaidából volt, és kérték őt: »Uram, látni szeretnénk Jézust!«

Jn 12:22 Fülöp elment és szólt Andrásnak, mire András és Fülöp elmentek, és szóltak Jézusnak.

Jn 12:23 Jézus ezt felelte nekik: »Eljött az óra, hogy az Emberfia megdicsőüljön.

Jn 12:24 Bizony, bizony mondom nektek: ha a földre hullott gabonaszem meg nem hal, egymaga marad, de ha meghal, sok termést hoz.

Jn 12:25 Aki szereti életét, elveszíti azt, és aki gyűlöli életét ezen a világon, megőrzi azt az örök életre.

Jn 12:26 Aki nekem szolgál, kövessen engem, és ahol én vagyok, ott lesz a szolgám is. Azt, aki szolgál nekem, meg fogja tisztelni az Atya.

Jn 12:27 Most megrendült a lelkem. Mit is mondjak? Atyám, ments meg engem ettől az órától? De hiszen ezért jöttem, ezért az óráért.

Jn 12:28 Atyám, dicsőítsd meg nevedet!« Erre szózat hangzott az égből: »Már megdicsőítettem, és újra meg fogom dicsőíteni.«

Jn 12:29 Az ott álló tömeg, amely ezt hallotta, azt mondta, hogy mennydörgés volt. Mások így szóltak: »Angyal beszélt hozzá.«

Jn 12:30 Jézus azt felelte: »Nem miattam hangzott el ez a szózat, hanem miattatok.

Jn 12:31 Ítélet van most e világ felett, most fogják kivetni ennek a világnak a fejedelmét.

Jn 12:32 Én pedig, ha majd felmagasztalnak a földről, mindent magamhoz vonzok.«

Jn 12:33 Ezt azért mondta, hogy jelezze, milyen halállal fog meghalni.

Jn 12:34 A tömeg megjegyezte: »Mi azt hallottuk a törvényből, hogy a Krisztus örökké megmarad. Miért mondod tehát: 'Az Emberfiát fel kell magasztalni?' Ki az az Emberfia?«

Jn 12:35 Jézus azt felelte nekik: »Már csak kevés ideig van nálatok a világosság. Addig járjatok, amíg tiétek a világosság, hogy a sötétség el ne borítson benneteket. Aki sötétben jár, nem tudja, hová megy.

Jn 12:36 Amíg tiétek a világosság, higgyetek a világosságban, hogy a világosság fiait legyetek.« Ezeket mondta Jézus, aztán elment és elrejtőzött előlük.

Jn 12:37 Jóllehet ennyi jelet művelt a szemük láttára, mégsem hittek benne,

Jn 12:38 hogy beteljesedjék Izajás próféta szava, aki ezeket mondta: »*Uram, ki hitt a mi beszédünknek, és az Úr karja kinek nyilvánult meg?*« [Iz 53,1]

Jn 12:39 Nem tudtak hinni, mert Izajás ezt is megmondta:

Jn 12:40 »*Vakká tette a szemüket és megkeményítette szívüket, hogy ne lássanak a szemükkel és ne értsenek a szívükkel, nehogy megtérjenek és meggyógyítsam őket*« [Iz 6,9-10].

Jn 12:41 Ezeket mondta Izajás, mert látta az ő dicsőségét és róla beszélt.

Jn 12:42 Mégis, még a főemberek közül is sokan hittek őbenne, de a farizeusok miatt nem vallották meg, hogy ki ne zárják őket a zsinagógából.

Jn 12:43 Mert jobban szerették az emberek megbecsülését, mint az Isten dicsőségét.

Jn 12:44 Jézus pedig hangját felemelve így szólt: »Aki hisz bennem, nem bennem hisz, hanem abban, aki küldött engem.

Jn 12:45 És aki engem lát, azt látja, aki küldött engem.

Jn 12:46 Azért jöttem a világba, hogy világosság legyek, hogy mindaz, aki hisz bennem, sötétségben ne maradjon.

Jn 12:47 Ha pedig valaki hallja az én igéimet, de nem tartja meg, azt nem ítélem el. Mert nem azért jöttem, hogy a világot elítéljem, hanem hogy megmentsem a világot.

Jn 12:48 Van, aki megítélje azt, aki megvet engem, és nem fogadja el igéimet: az ige, amelyet szóltam, az ítéli el őt az utolsó napon.

Jn 12:49 Mert nem magamtól beszéltem, hanem aki küldött engem, az Atya, ő parancsolta meg nekem, hogy mit mondjak és mit beszéljek.

Jn 12:50 Tudom, hogy az ő parancsa örök élet. Amit tehát én beszélek, úgy mondom el, ahogy az Atya mondta nekem.«

Jn 13:1 A Húsvét ünnepe előtt Jézus tudta, hogy eljött az ő órája, hogy átmenjen e világból az Atyához, bár szerette övéit, akik a világban voltak, mindvégig szerette őket.

Jn 13:2 A vacsora alkalmával, amikor az ördög már szívébe sugallta Júdásnak, az iskarióti Simon fiának, hogy elárulja őt,

Jn 13:3 Jézus tudva, hogy mindent kezébe adott az Atya, és hogy Istentől jött el és Istenhez megy,

Jn 13:4 fölkelt a vacsorától, letette felsőruháit, fogott egy kendőt és maga elé kötötte.

Jn 13:5 Azután vizet öntött a mosdótálba, és mosni kezdte a tanítványok lábát, majd megtörölte a derekára kötött kendővel.

Jn 13:6 Amikor odaért Simon Péterhez, az így szólt hozzá: »Uram, te mosod meg az én lábamat?«

Jn 13:7 Jézus azt felelte neki: »Amit teszek, azt te most nem érted, de majd később meg fogod érteni.«

Jn 13:8 Péter erre így szólt: »Az én lábamat ugyan meg nem mosod soha!« Jézus azt felelte neki: »Ha nem moslak meg, nem lesz részed velem.«

Jn 13:9 Akkor Simon Péter ezt mondta: »Uram, ne csak a lábamat, hanem a kezemet és a fejemet is!«

Jn 13:10 Jézus azt felelte: »Aki megfürdött, annak elég, ha csak a lábát mossák meg, akkor egészen tiszta. Ti is tiszták vagytok, de nem mindnyájan.«

Jn 13:11 Tudta ugyanis, hogy ki az, aki elárulja őt, azért mondta: »Nem vagytok tiszták mindnyájan.«

Jn 13:12 Miután megmosta a lábukat és fölvette felsőruháit, újra leült, és azt mondta nekik: »Tudjátok-e, mit tettem veletek?

Jn 13:13 Ti úgy hívtok engem: 'Mester' és 'Úr', és jól mondjátok, mert az vagyok.

Jn 13:14 Ha tehát én, az úr és a mester megmostam a lábatokat, nektek is meg kell mosnotok egymás lábát.

Jn 13:15 Mert példát adtam nektek, hogy amint én tettem veletek, ti is úgy tegyetek.

Jn 13:16 Bizony, bizony mondom nektek: Nem nagyobb a szolga uránál, sem a küldött nem nagyobb annál, aki őt küldte.

Jn 13:17 Miután ezeket tudjátok, boldogok vagytok, ha meg is teszitek.

Jn 13:18 Nem mindnyájatokról mondom; tudom én, kiket választottam. De az Írásnak be kell teljesednie: '*Aki kenyeremet eszi, sarkát emelte ellenem*' [Zsolt 41,10].

Jn 13:19 Már most megmondom nektek, mielőtt megtörténik, hogy mikor bekövetkezik, higgyétek, hogy én vagyok.

Jn 13:20 Bizony, bizony mondom nektek: Aki befogadja azt, akit én küldök, engem fogad be, aki pedig engem befogad, azt fogadja be, aki küldött engem.«

Jn 13:21 Miután ezeket mondta, Jézus megrendült lelkében, és tanúságot tett e szavakkal: »Bizony, bizony mondom nektek: Egy közületek elárul engem.«

Jn 13:22 A tanítványok egymásra néztek, mert zavarba jöttek, hogy kiről mondja.

Jn 13:23 Tanítványai közül az egyik, akit Jézus szeretett, Jézushoz egészen közel foglalt helyet.

Jn 13:24 Simon Péter intett neki, hogy kérdezze meg: »Ki az, akiről beszél?«

Jn 13:25 Az odahajolt Jézushoz, és megkérdezte tőle: »Uram, ki az?«

Jn 13:26 Jézus azt felelte: »Az, akinek a bemártott kenyérdarabot adom.« Azután bemártotta a darabot, és odaadta Júdásnak, az iskarióti Simon fiának.

Jn 13:27 Amikor az a kenyérdarabot elvette, mindjárt belészállt a sátán. Jézus pedig azt mondta neki: »Amit teszel, tedd meg gyorsan!«

Jn 13:28 Az asztaltársak közül senki sem értette, miért mondta ezt neki.

Jn 13:29 Mivel Júdásnál volt az erszény, egyesek azt gondolták, hogy Jézus azt mondta neki: »Vedd meg, amire szükségünk van az ünnepen!« vagy hogy a szegényeknek adjon valamit.

Jn 13:30 Ő pedig, amint elvette a falatot, azonnal kiment. Éjszaka volt.

Jn 13:31 Miután kiment, Jézus így szólt: »Most dicsőült meg az Emberfia, és Isten megdicsőült benne.

Jn 13:32 Ha Isten megdicsőült benne, Isten is megdicsőíti őt önmagában, hamarosan megdicsőíti.

Jn 13:33 Gyermekeim, már csak kis ideig vagyok veletek. Keresni fogtok engem, de amint a zsidóknak mondtam, most nektek is mondom: Ahova én megyek, oda ti nem jöhettek.

Jn 13:34 Új parancsot adok nektek, hogy szeressétek egymást; ahogy én szerettelek titeket, úgy szeressétek ti is egymást.

Jn 13:35 Arról ismeri meg mindenki, hogy tanítványaim vagytok, ha szeretettel vagytok egymás iránt.«

Jn 13:36 Ekkor Simon Péter megszólalt: »Uram, hová mégy?« Jézus azt felelte: »Ahova én megyek, oda most nem jöhetsz utánam, de később követni fogsz engem.«

Jn 13:37 Péter megkérdezte: »Uram, miért nem mehetek most utánad? Az életemet is odaadnám érted!«

Jn 13:38 Jézus azt felelte: »Életedet adnád értem? Bizony, bizony mondom neked: Mire a kakas megszólal, háromszor tagadsz meg engem.

Jn 14:1 Ne nyugtalankodjék szívetek. Hisztek Istenben, és bennem is higgyetek.

Jn 14:2 Atyám házában sok hajlék van. Ha nem így volna, mondtam volna-e nektek, hogy elmegyek helyet készíteni számotokra?

Jn 14:3 És ha már elmentem és helyet készítettem nektek, ismét eljövök, és magamhoz veszek titeket, hogy ahol én vagyok, ti is ott legyetek.

Jn 14:4 Hiszen ismeritek az utat oda, ahova én megyek.«

Jn 14:5 Tamás erre azt mondta neki: »Uram, nem tudjuk, hová mégy, hogyan ismerhetnénk az utat?«

Jn 14:6 Jézus azt felelte neki: »Én vagyok az út, az igazság és az élet. Senki sem jut az Atyához, csak általam.

Jn 14:7 Ha engem megismertetek volna, Atyámat is ismernétek. De mostantól fogva ismeritek és láttátok őt.«

Jn 14:8 Ekkor Fülöp kérte őt: »Uram, mutasd meg nekünk az Atyát, és az elég nekünk!«

Jn 14:9 Jézus így válaszolt neki: »Annyi idő óta veletek vagyok, és nem ismertél meg engem, Fülöp? Aki engem látott, az Atyát látta. Hogyan mondhatod hát: 'Mutasd meg nekünk az Atyát'?

Jn 14:10 Nem hiszed, hogy én az Atyában vagyok, és az Atya énbennem? Az ígéket, amelyeket én mondok nektek, nem magamtól mondom, hanem az Atya, aki bennem lakik, ő cselekszi a tetteit.

Jn 14:11 Higgyetek nekem, hogy én az Atyában vagyok, és az Atya énbennem. Ha másért nem, hát legalább a tettekért higgyetek.

Jn 14:12 Bizony, bizony mondom nektek: Aki hisz bennem, ugyanazokat a tetteket viszi majd végbe, amelyeket én teszek, sőt nagyobbakat is tesz majd azoknál, mert én az Atyához megyek.

Jn 14:13 Bármit kértek az én nevemben, megteszem azt, hogy az Atya megdicsőüljön a Fiúban.

Jn 14:14 Ha valamit kértek tőlem az én nevemben, megteszem azt.

Jn 14:15 Ha szerettek engem, megtartjátok parancsaimat.

Jn 14:16 Én pedig kérni fogom az Atyát, és más Vigasztalót ad nektek, hogy veletek legyen mindörökké:

Jn 14:17 az igazság Lelkét, akit a világ nem kaphat meg, mert nem látja és nem ismeri őt. De ti megismeritek őt, mert nálatok marad és bennetek lesz.

Jn 14:18 Nem hagyalak árván titeket, eljövök hozzátok.

Jn 14:19 Még egy kis idő, és a világ többé már nem lát engem. De ti láttok engem, mert én élek, és ti is élni fogtok.

Jn 14:20 Azon a napon megtudjátok majd, hogy én Atyámban vagyok, ti pedig énbennem, és én tibennetek.

Jn 14:21 Aki parancsaimat ismeri és megtartja azokat, szeret engem. Aki pedig szeret engem, azt Atyám is szeretni fogja, én is szeretni fogom, és kinyilatkoztatom magam neki.«

Jn 14:22 Ekkor megszólalt Júdás, nem az iskarióti: »Uram, miért van az, hogy nekünk akarod magadat kinyilatkoztatni, és nem a világnak?«

Jn 14:23 Jézus azt felelte neki: »Ha valaki szeret engem, megtartja szavamat. Atyám is szeretni fogja őt, hozzá megyünk, és lakóhelyet veszünk nála.

Jn 14:24 Aki nem szeret engem, nem tartja meg igéimet. Az ige pedig, amelyet hallottatok, nem az enyém, hanem az Atyáé, aki küldött engem.

Jn 14:25 Ezeket mondtam nektek, amíg veletek voltam.

Jn 14:26 A Vigasztaló pedig, a Szentlélek, akit az Atya küld az én nevemben, megtanít majd titeket mindenre, és eszetekbe juttat mindent, amit mondtam nektek.

Jn 14:27 Békét hagyok rátok, az én békémet adom nektek. Nem úgy adom nektek, ahogy a világ adja. Ne nyugtalanodjék szívetek és ne féljen.

Jn 14:28 Hallottátok, hogy azt mondtam nektek: Elmegyek, és visszajövök hozzátok. Ha szeretnétek engem, örülnétek annak, hogy az Atyához megyek, mert az Atya nagyobb nálam.

Jn 14:29 Megmondtam nektek már most, mielőtt megtörténne, hogy amikor bekövetkezik, higgyetek.

Jn 14:30 Most már nem sokat beszélek veletek, mert jön a világ fejedelme; felettem ugyan nincs hatalma,

Jn 14:31 de hogy megtudja a világ, hogy szeretem az Atyát, és úgy teszek, ahogy az Atya meghagyta nekem: keljete föl, menjünk innen.

Jn 15:1 Én vagyok az igazi szőlőtő, Atyám pedig a szőlőműves.

Jn 15:2 Minden szőlővesszőt, amely nem hoz rajtam gyümölcsöt, lemetsz, és minden termőt megtisztít, hogy többet teremjen.

Jn 15:3 Ti már tiszták vagytok az ige által, amelyet mondtam nektek.

Jn 15:4 Maradjatok bennem, és én tibennetek. Miként a szőlővessző nem tud gyümölcsöt hozni önmagától, ha nem marad a szőlőtőn, úgy ti sem, ha nem maradtok bennem.

Jn 15:5 Én vagyok a szőlőtő, ti pedig a szőlővesszők. Aki bennem marad, és én őbenne, az bő termést hoz, mert nálam nélkül semmit sem tehettek.

Jn 15:6 Ha valaki nem marad bennem, azt kivetik, mint a szőlővesszőt, és elszárad; összeszedik, tűzre vetik és elég.

Jn 15:7 Ha bennem maradtok, és az én igéim tibennetek maradnak, kérjetek, amit csak akartok, és megkapjátok.

Jn 15:8 Azáltal dicsőül meg Atyám, hogy sok gyümölcsöt hoztok, és tanítványaim lesztek.

Jn 15:9 Ahogy engem szeretett az Atya, úgy szerettelek én is titeket. Maradjatok meg szeretetemben.

Jn 15:10 Ha parancsaimat megtartjátok, megmaradtok szeretetemben, mint ahogy én is megtartottam Atyám parancsait, és megmaradok az ő szeretetében.

Jn 15:11 Azért mondtam nektek ezeket, hogy az én örömöm bennetek legyen, és örömötök teljes legyen.

Jn 15:12 Az az én parancsom, hogy szeressétek egymást, ahogy én szerettelek titeket.

Jn 15:13 Nagyobb szeretete senkinek sincs annál, mint ha valaki életét adja barátaiért.

Jn 15:14 Ti a barátaim vagytok, ha megteszitek, amiket parancsolok nektek.

Jn 15:15 Már nem mondalak benneteket szolgálóknak, mert a szolga nem tudja, mit tesz az ura. Barátainak mondtalak titeket, mert mindent, amit hallottam Atyámtól, tudtul adtam nektek.

Jn 15:16 Nem ti választottatok engem, hanem én választottalak titeket. Arra rendelvek benneteket, hogy elmenjetek, gyümölcsöt teremjete, és gyümölcsötök megmaradjon, s hogy bármit kérte az Atyától az én nevemben, megadja nektek.

Jn 15:17 Azt parancsolom nektek: szeressétek egymást!

Jn 15:18 Ha a világ gyűlöl benneteket, tudjátok meg, hogy engem előbb gyűlölt nálatok.

Jn 15:19 Ha a világból valók volnátok, a világ szeretné azt, ami az övé. Mivel nem vagytok a világból valók, hanem kiválasztottalak titeket a világból, azért gyűlöl benneteket a világ.

Jn 15:20 Emlékezzete a szóra, amit mondtam nektek: Nem nagyobb a szolga uránál. Ha engem üldöztek, titeket is üldözni fognak; ha az én szavamat megtartották, a tiéteket is megtartják majd.

Jn 15:21 Ám mindezeket az én nevemért fogják tenni veletek, mert nem ismerik azt, aki küldött engem.

Jn 15:22 Ha nem jöttem volna, és nem beszéltem volna nekik, nem volna vétkük, de most nincs mentségük a bűneikre.

Jn 15:23 Aki engem gyűlöl, Atyámat is gyűlöli.

Jn 15:24 Ha nem műveltem volna közöttük olyan tetteket, amelyeket senki más nem művelt, nem volna bűnük. De most láttak, s mégis gyűlöltek engem is, Atyámat is.

Jn 15:25 Be kellett teljesednie a mondásnak, amely meg van írva a törvényükben: *'Ok nélkül gyűlöltek engem'* [Zsolt 35,19].

Jn 15:26 Amikor pedig eljön a Vigasztaló, akit elküldök majd nektek az Atyától, az igazság Lelkét, aki az Atyától származik, ő majd tanúságot tesz rólam;

Jn 15:27 de ti is tanúságot tesztek majd, mert kezdettől fogva velem vagytok.

Jn 16:1 Azért mondtam nektek mindezt, hogy meg ne botránkozzatok.

Jn 16:2 Ki fognak zárni benneteket a zsinagógából, sőt eljön az óra, amikor mindaz, aki megöl titeket, szolgálatot vél tenni az Istennek.

Jn 16:3 Azért tesz ez, mert nem ismerték meg sem az Atyát, sem engem.

Jn 16:4 Mindezt pedig azért mondtam nektek, hogy amikor eljön ezeknek az órája, emlékezzetek rájuk, hogy én megmondtam nektek. Kezdetben azért nem mondtam el nektek ezeket, mert veletek voltam.

Jn 16:5 Most elmegyek ahhoz, aki küldött engem, és senki közületek nem kérdi tőlem: 'Hová még?'

Jn 16:6 Hanem, mivel ezeket mondtam, szomorúság töltötte be szíveteket.

Jn 16:7 De én az igazságot mondom nektek: Jobb nektek, ha elmegyek. Mert ha nem megyek el, a Vigasztaló nem jön el hozzátok, ha azonban elmegyek, elküldöm őt hozzátok.

Jn 16:8 Ő, amikor eljön, meggyőzi a világot a bűnről, az igazságosságról és az ítéletről:

Jn 16:9 vagyis a bűnről, hogy nem hisznek bennem;

Jn 16:10 az igazságosságról, hogy az Atyához megyek, és többé nem láttok engem;

Jn 16:11 és az ítéletről, hogy ennek a világnak a fejedelme megítéltetett.

Jn 16:12 Még sok mondanivalóm volna számotokra, de most még nem tudjátok elviselni.

Jn 16:13 Amikor pedig eljön az igazság Lelke, ő elvezet majd titeket a teljes igazságra, mert nem magától fog szólni, hanem azt fogja mondani, amit hall, és az eljövendő dolgokat hirdeti nektek.

Jn 16:14 Ő majd megdicsőít engem, mert az enyémből vesz, és kijelenti azt nektek.

Jn 16:15 Mindaz, ami az Atyáé, az enyém; azért mondtam, hogy az enyémből vesz, és kijelenti azt nektek.

Jn 16:16 Még egy kis idő, és már nem láttok engem, majd ismét egy kis idő, és látni fogtok engem.«

Jn 16:17 Ekkor a tanítványok közül néhányan így szóltak egymáshoz: »Mi az, amit mond nekünk: 'Egy kis idő, és nem láttok engem, majd ismét egy kis idő, és látni fogtok engem', és: 'Az Atyához megyek'?«

Jn 16:18 Aztán megjegyezték: »Mi az, amit mond: 'egy kis idő'? Nem értjük, mit beszél!«

Jn 16:19 Jézus észrevette, hogy kérdezni akarják, azért így szólt: »Arról tanakodtok egymás között, hogy azt mondtam: 'Egy kis idő, és nem láttok engem, majd ismét egy kis idő, és látni fogtok engem'?

Jn 16:20 Bizony, bizony mondom nektek, hogy ti sírtok majd, és jajgattok, a világ pedig örvideni fog. Ti szomorkodtok majd, de szomorúságotok örömmre fordul.

Jn 16:21 Az asszony is, amikor szül, szomorkodik, mert eljött az ő órája; amikor azonban megszülte a gyermeket, már nem emlékszik a szorongatásra az öröm miatt, hogy ember született a világra.

Jn 16:22 Most ti is szomorkodtok, de újra látlak majd titeket, a szívetek örülni fog, és örömtöket nem veszi el tőletek senki.

Jn 16:23 S azon a napon már semmit sem kérdeztek tőlem. Bizony, bizony mondom nektek: Amit csak kértek az Atyától az én nevemben, megadja nektek.

Jn 16:24 Eddig semmit sem kértetek az én nevemben. Kérjétek, és megkapjátok, hogy örömötök teljes legyen.

Jn 16:25 Ezeket példabeszédekben mondtam nektek. De eljön az óra, amikor már nem példabeszédekben szólok nektek, hanem nyíltan beszélek az Atyáról.

Jn 16:26 Azon a napon kértek majd az én nevemben, és én nem mondom majd nektek, hogy én fogom kérni az Atyát értetek,

Jn 16:27 mert maga az Atya szeret titeket, mivel ti szerettetek engem, és hittétek, hogy én Istentől jöttem.

Jn 16:28 Eljöttem az Atyától, és idejöttem a világba; most újra elhagyom a világot, és elmegyek az Atyához.«

Jn 16:29 Tanítványai erre azt mondták: »Íme, most nyíltan beszélsz, és nem példabeszédet mondasz.

Jn 16:30 Most tudjuk, hogy mindent tudsz, és nincs szükséged arra, hogy valaki kérdezzen téged. Ezért hisszük, hogy az Istentől jöttél.«

Jn 16:31 Jézus azt felelte nekik: »Most hiszitek?

Jn 16:32 Íme, eljön az óra, sőt már itt is van, amikor elszéledtek, mindenki az otthonába, engem pedig magamra hagytok. De én nem vagyok egyedül, mert az Atya velem van.

Jn 16:33 Ezeket azért mondtam el nektek, hogy békességtek legyen bennem. A világban megpróbáltatások érnek titeket, de bízzatok, én legyőztem a világot.«

Jn 17:1 Amikor Jézus mindezt elmondta, szemét az égre emelve így szólt: »Atyám, eljött az óra: dicsőítsd meg Fiadat, hogy a Fiú is megdicsőítsen téged,

Jn 17:2 ahogy hatalommal ruháztad fel őt minden test fölött, hogy mindenkinek, akit neki adtál, örök életet adjon.

Jn 17:3 Az örök élet pedig az, hogy megismerjenek téged, az egyedül igaz Istent, és akit küldtél, Jézus Krisztust.

Jn 17:4 Én megdicsőítettelek téged a földön: befejeztem a művet, amelyet rám bízál, hogy elvégezzem.

Jn 17:5 Most te dicsőíts meg engem, Atyám, önmagadnál, azzal a dicsőséggel, amely az enyém volt nálad, mielőtt a világ lett.

Jn 17:6 Megismertettem nevedet az emberekkel, akiket a világból nekem adtál. Ők a tieid voltak, és nekem adtad őket, s ők megtartották a te szavadat.

Jn 17:7 Most már megtudták, hogy minden, amit nekem adtál, tőled van,

Jn 17:8 mert az igéket, amelyeket nekem adtál, átadtam nekik; ők elfogadták, és valóban felismerték, hogy tőled jöttem, és elhitték, hogy te küldtél engem.

Jn 17:9 Értük könyörgök. Nem a világért könyörgök, hanem azokért, akiket nekem adtál, mert ők a tieid.

Jn 17:10 Mindaz, ami az enyém, a tiéd, és ami a tiéd, az enyém, és én megdicsőültem bennük.

Jn 17:11 Én már nem vagyok a világban, de ők a világban vannak, én pedig tehozzád megyek. Szent Atyám, tartsd meg őket a te nevedben, amelyet nekem adtál, hogy egy legyenek, mint mi.

Jn 17:12 Amíg velük voltam, megtartottam őket nevedben, akiket nekem adtál. Megőriztem őket, és senki más nem vezett el közülük, csak a kárhozat fia, hogy az Írás beteljesedjék.

Jn 17:13 Most pedig hozzád megyek, és ezeket elmondom a világban, hogy az én örömöm teljes legyen bennük.

Jn 17:14 Közöltem velük igédet, és a világ gyűlölte őket, mert nem a világból valók, ahogy én sem vagyok a világból.

Jn 17:15 Nem azt kérem, hogy vedd el őket a világból, hanem hogy óvd meg őket a gonosztól.

Jn 17:16 Nem a világból valók, mint ahogy én sem vagyok a világból való.

Jn 17:17 Szenteld meg őket az igazságban. A te igéd igazság.

Jn 17:18 Ahogyan engem a világba küldtél, úgy küldtem őket én is a világba.

Jn 17:19 Értük szentelem magam, hogy ők is meg legyenek szentelve az igazságban.

Jn 17:20 De nem csupán értük könyörgök, hanem azokért is, akik az ő szavuk által hinni fognak bennem,

Jn 17:21 hogy mindnyájan egy legyenek; ahogyan te, Atyám, bennem vagy, és én tebenned, úgy ők is egy legyenek mibennünk, és így elhiggye a világ, hogy te küldtél engem.

Jn 17:22 Azt a dicsőséget, amelyet nekem adtál, átadtam nekik, hogy egy legyenek, ahogyan mi egy vagyunk.

Jn 17:23 Én őbennük, te énbennem, hogy tökéletesen egy legyenek. Ismerje meg ebből a világ, hogy te küldtél engem, és szeretted őket, mint ahogy engem szeretted.

Jn 17:24 Atyám, azt akarom, hogy ők is, akiket nekem adtál, ott legyenek velem, ahol én vagyok, hogy lássák dicsőségemet, amelyet nekem adtál, mert szeretted engem a világ teremtése előtt.

Jn 17:25 Én igaz Atyám! A világ nem ismert meg téged, de én ismertelek téged, és ők is megismerték, hogy te küldtél engem.

Jn 17:26 Megismertettem velük a nevedet, és meg is fogom ismertetni, hogy a szeretet, amellyel engem szeretted, bennük legyen, és én őbennük.«

Jn 18:1 Miután Jézus ezeket elmondta, kiment tanítványaival a Kedron patakon túlra, ahol volt egy kert; oda ment be ő és a tanítványai.

Jn 18:2 Ismerte azt a helyet Júdás is, aki elárulta őt, mert Jézus gyakran járt oda tanítványaival.

Jn 18:3 Júdás tehát, miután magához vett egy szakasz katonát, s a főpapoktól és a farizeusoktól poroszlókat, odament lámpásokkal, fáklyákkal és fegyverekkel.

Jn 18:4 Jézus pedig, aki tudott mindent, ami várt rá, eljűk ment, és megkérdezte tőlük: »Kit kerestek?«

Jn 18:5 Azt felelték neki: »A Názáreti Jézust.« Ő azt mondta nekik: »Én vagyok.« Ott állt velük Júdás is, aki elárulta őt.

Jn 18:6 Amikor azt mondta nekik: »Én vagyok«, meghátráltak és a földre estek.

Jn 18:7 Erre ismét megkérdezte őket: »Kit kerestek?« Azok pedig azt mondták: »A Názáreti Jézust.«

Jn 18:8 Jézus megismételte: »Mondtam nektek: Én vagyok! Ha tehát engem kerestek, hagyjátok ezeket elmenni!«

Jn 18:9 Be kellett teljesednie az igének, amelyet mondott: »Akiiket nekem adtál, azok közül senkit sem vesztettem el.«

Jn 18:10 Mivel Simon Péternek volt egy kardja, kirántotta azt, lesújtott a főpap szolgájára, és levágta a jobb fülét. A szolga neve Malkusz volt.

Jn 18:11 Jézus erre azt mondta Péternek: »Tedd a hüvelyébe kardodat! Ne igyam ki a poharat, amelyet az Atya nekem adott?«

Jn 18:12 Ekkor a szakasz, a parancsnok és a zsidók poroszlói elfogták Jézust, és megkötözték őt.

Jn 18:13 Először Annáshoz vitték, ő ugyanis apósa volt Kaifásnak, aki főpap volt abban az esztendőben.

Jn 18:14 Kaifás volt az, aki azt a tanácsot adta a zsidóknak: »Jobb, ha egy ember hal meg a népért.«

Jn 18:15 Simon Péter és egy másik tanítvány követte Jézust. Ez a tanítvány ismerőse volt a főpapnak, és bement Jézussal a főpap udvarába,

Jn 18:16 Péter pedig az ajtón kívül állt. Kiment tehát az a másik tanítvány, aki ismerőse volt a főpapnak, szólt az ajtónálló szolgálnak, és bevezette Pétert.

Jn 18:17 Akkor az ajtónálló szolgáló azt mondta Péternek: »Nem vagy te is ennek az embernek a tanítványai közül való?« Ő azt felelte: »Nem vagyok!«

Jn 18:18 Ott álltak a szolgák és poroszlók, akik tüzet raktak, mert hideg volt, és melegedtek. Péter is ott állt velük, és melegedett.

Jn 18:19 A főpap eközben tanítványairól és tanításáról kérdezte Jézust.

Jn 18:20 Jézus azt felelte neki: »Én nyíltan beszéltem a világnak, mindig a zsinagógában tanítottam és a templomban, ahova a zsidók mindnyájan összegyűlnek, és titokban semmit sem mondtam.

Jn 18:21 Miért kérdezel engem? Kérdezd azokat, akik hallották, mit beszéltem nekik. Íme, ők tudják, mit mondtam.«

Jn 18:22 Amikor ezeket mondta, az ott álló poroszlók egyike arcul ütötte Jézust, és így szólt: »Így felelsz a főpapnak?«

Jn 18:23 Jézus azt felelte neki: »Ha rosszul szóltam, bizonyítsd be a rosszat, ha pedig jól, miért ütsz engem?«

Jn 18:24 Akkor Annás elküldte őt megkötözve Kaifás főpaphoz.

Jn 18:25 Simon Péter pedig ott állt és melegedett. Egyesek azt mondták neki: »Ugye te is az ő tanítványai közül való vagy?« Ő azonban letagadta: »Nem vagyok!«

Jn 18:26 A főpap egyik szolgája, rokona annak, akinek Péter levágta a fülét, így szólt: »Nem téged láttalak vele a kertben?«

Jn 18:27 Péter pedig ismét tagadta, és nyomban megszólalt a kakas.

Jn 18:28 Jézust Kaifástól a helytartóságra vezették. Kora reggel volt. Ők nem mentek be a helytartóságra, hogy tisztátalanná ne váljanak, és megehessék a húsvéti bárányt.

Jn 18:29 Ezért Pilátus ment ki hozzájuk, és megkérdezte: »Miféle vádat hoztok fel ez ellen az ember ellen?«

Jn 18:30 Azt felelték neki: »Ha nem volna gonosztevő, nem adtuk volna őt a kezedbe.«

Jn 18:31 Erre Pilátus azt mondta nekik: »Vegyétek át ti őt, és ítéljétek el a törvényetek szerint.« A zsidók azt felelték neki: »Nekünk senkit sem szabad megölnünk.«

Jn 18:32 Ez azért történt, hogy beteljesedjék Jézus szava, amelyet mondott, jelezve, hogy milyen halállal fog meghalni.

Jn 18:33 Ismét bement tehát Pilátus a helytartóságra, hívatta Jézust, és megkérdezte őt: »Te vagy-e a zsidók királya?«

Jn 18:34 Jézus azt felelte: »Magadtól mondod ezt, vagy mások mondták neked rólam?«

Jn 18:35 Pilátus ezt válaszolta: »Hát zsidó vagyok én? Saját nemzeted és a főpapok adtak téged a kezembe. Mit tettél?«

Jn 18:36 Jézus azt felelte: »Az én országom nem ebből a világból való. Ha az én országom ebből a világból volna, szolgálaim harcra kelnének, hogy a zsidók kezébe ne kerüljek. De az én országom nem innen való.«

Jn 18:37 Pilátus erre megkérdezte: »Tehát király vagy te?« Jézus azt felelte: »Te mondd, hogy király vagyok. Arra születtem és azért jöttem a világba, hogy tanúságot tegyek az igazságról. Mindaz, aki az igazságból való, hallgat a szavamra.«

Jn 18:38 Pilátus erre így szólt: »Mi az igazság?« Majd e szavak után ismét kiment a zsidókhoz, és azt mondta nekik: »Én semmi vétket sem találok őbenne.

Jn 18:39 Szokás pedig nálatok, hogy húsvétkor szabadon bocsássak nektek valakit. Akarjátok-e, hogy szabadon bocsássam nektek a zsidók királyát?«

Jn 18:40 Erre ismét így kiáltoztak: »Ne ezt, hanem Barabást!« Barabás pedig rabló volt.

Jn 19:1 Akkor Pilátus elvezettette Jézust és megostoroztatta.

Jn 19:2 A katonák pedig koronát fontak tövisből, a fejére tették, és bíborszínű köpenyt adtak rá.

Jn 19:3 Aztán eléje járultak, és azt mondogatták: »Üdvözlégy, zsidók királya!« És arcul verték őt.

Jn 19:4 Pilátus újra kiment, és azt mondta nekik: »Íme, kihozom őt nektek, hogy megtudjátok, hogy semmi vétket sem találok benne.«

Jn 19:5 Akkor kijött Jézus, töviskoronával, bíborköpenyben. Ő pedig azt mondta nekik: »Íme, az ember!«

Jn 19:6 Amikor a főpapok és poroszlók meglátták, kiáltozni kezdtek: »Feszítsd meg, feszítsd meg!« Pilátus így szólt: »Vegyétek át ti őt, és feszítsétek keresztre, mert én nem találok vétket benne.«

Jn 19:7 De a zsidók így szóltak: »Nekünk törvényünk van, és a törvény szerint meg kell halnia, mert Isten Fiává tette magát!«

Jn 19:8 Amikor Pilátus meghallotta ezeket a szavakat, még jobban megijedt.

Jn 19:9 Újra bement a helytartóságra, és megkérdezte Jézustól: »Honnan való vagy te?« Jézus azonban nem adott neki feleletet.

Jn 19:10 Ezért Pilátus azt mondta neki: »Nekem nem válaszolsz? Nem tudod, hogy hatalmam van arra, hogy szabadon bocsássalak, és arra, hogy megfeszítselek?«

Jn 19:11 Jézus azt felelte: »Semmi hatalmad sem volna felettem, ha onnan felülről nem adatott volna neked. Ezért annak, aki engem kezedbe adott, nagyobb a bűne.«

Jn 19:12 Ettől fogva Pilátus azon volt, hogy elbocsássa őt. De a zsidók így kiáltoztak: »Ha ezt elbocsátod, nem vagy a császár barátja! Mindaz, aki királlyá teszi magát, ellenszegül a császárnak.«

Jn 19:13 Amikor Pilátus meghallotta ezeket a szavakat, kihozatta Jézust, és a bírói székbe ült azon a helyen, amelyet kövezett udvarnak neveznek, héberül meg Gabbatának.

Jn 19:14 A húsvét készületnapja volt akkor, körülbelül a hatodik óra. Így szólt a zsidókhoz: »Íme, a ti királyotok!«

Jn 19:15 De azok így kiáltoztak: »El vele, el vele, feszítsd meg őt!« Pilátus megkérdezte tőlük: »A királyotokat feszítsem meg?« A főpapok azt felelték: »Nincs királyunk, csak császárunk!«

Jn 19:16 Akkor aztán kezükbe adta őt, hogy feszítsék meg. Azok átvették Jézust.

Jn 19:17 Ő pedig keresztjét hordozva kiment az úgynevezett Koponyahelyre, amelyet héberül Golgotának neveznek.

Jn 19:18 Ott keresztre feszítették őt, és vele másik kettőt kétfelől, Jézust pedig középen.

Jn 19:19 Pilátus egy feliratot is készíttetett, és a keresztre helyeztette. Ez volt ráírva: »A Názáreti Jézus, a zsidók királya.«

Jn 19:20 Ezt a feliratot tehát sokan olvasták a zsidók közül, mert közel volt a városhoz az a hely, ahol megfeszítették Jézust. Héberül, latinul és görögül volt írva.

Jn 19:21 A zsidók főpapjai ezért arra kérték Pilátust: »Ne azt írd: A zsidók királya, hanem: Ez azt mondta: 'A zsidók királya vagyok!'«

Jn 19:22 Pilátus azt felelte: »Amit írtam, azt megírtam!«

Jn 19:23 A katonák pedig, miután megfeszítették Jézust, fogták a ruháit, elosztották négy felé, minden katonának egy részt, azután fogták a köntöst is. A köntös varratlan volt, felülről egy darabban szöve.

Jn 19:24 Ezért azt mondták egymásnak: »Ezt ne vágjuk szét, inkább vessünk rá sorsot, kié legyen!« Ez azért történt, hogy beteljesedjék az Írás, amely így szól: »*Elosztották maguk között ruháimat, és köntösömmre sorsot vetettek*« [Zsolt 22,19]. A katonák tehát ezt tették.

Jn 19:25 Jézus keresztje mellett ott állt anyja, anyjának nővére, Mária, Kleofás felesége és Mária Magdolna.

Jn 19:26 Amikor Jézus meglátta anyját és az ott álló tanítványt, akit szeretett, így szólt anyjához: »Asszony, íme, a te fiad!«

Jn 19:27 Azután azt mondta a tanítványnak: »Íme, a te anyád!« És attól az órától magához vette őt a tanítvány.

Jn 19:28 Ezután Jézus, aki tudta, hogy már minden bevégeztetett, hogy beteljesedjék az Írás, így szólt: »Szomjazom!«

Jn 19:29 Volt ott egy ecettel teli edény. Ezért ecettel telt szivacsot tűztek egy izsópra, és a szájához nyújtották.

Jn 19:30 Amikor Jézus az ecetet megízlelte, azt mondta: »Beteljesedett!« És fejét lehajtva kilehelte lelkét.

Jn 19:31 A zsidók pedig, mivel készületnap volt, kérték Pilátust, hogy törjék meg lábszárcsontjaikat, és vegyék le őket, hogy a testek ne maradjanak ott a kereszten szombatra, mert az a szombat nagy nap volt.

Jn 19:32 Odamentek tehát a katonák, és eltörték a lábszárát először az egyik vele együtt keresztrefeszítettnek, aztán a másiknak.

Jn 19:33 Amikor azonban Jézushoz értek, mivel látták, hogy ő már meghalt, nem törték meg a lábszárát,

Jn 19:34 hanem az egyik katona lándzsával megnyitotta oldalát, amelyből azonnal vér és víz jött ki.

Jn 19:35 Aki ezt látta, tanúságot tett róla, és igaz az ő tanúsága. Ő tudja, hogy igazat mond, hogy ti is higgyetek.

Jn 19:36 Mert ezek azért történtek, hogy beteljesedjék az Írás: »Csontját ne törjék össze« [Kiv 12,46; Zsolt 34,21].

Jn 19:37 Egy másik Írás pedig azt mondja: »Látni fogják azt, akit keresztülszúrtak« [Zak 12,10].

Jn 19:38 Ezek után pedig az arimateai József, aki Jézus tanítványa volt, de a zsidóktól való félelmében csak titokban, megkérte Pilátust, hogy levehesse Jézus testét. Pilátus megengedte. Elment tehát és levette a testet.

Jn 19:39 Eljött Nikodémus is, aki először éjszaka ment hozzá, s mirha- és áloé-keveréket hozott, körülbelül száz fontot.

Jn 19:40 Fogták tehát Jézus testét, és a fűszerekkel együtt gyolcsruhákba göngyölték, ahogy a zsidóknál temetni szokás.

Jn 19:41 Azon a helyen, ahol felfeszítették őt, volt egy kert, és a kertben egy új sírbolt, amelyben még senki sem feküdt.

Jn 19:42 Mivel a sír közel volt, a zsidók készületnapja miatt oda helyezték Jézust.

Jn 20:1 Mária Magdolna a hét első napján kora reggel, amikor még sötét volt, a sírhoz ment, és látta, hogy a kő el van mozdítva a sírbolttól.

Jn 20:2 Elfutott tehát, elment Simon Péterhez és a másik tanítványhoz, akit Jézus szeretett, és azt mondta nekik: »Elvitték az Urat a sírból, és nem tudjuk, hová tették!«

Jn 20:3 Erre Péter és a másik tanítvány elindultak, és a sírhoz mentek.

Jn 20:4 Ketten együtt futottak, de a másik tanítvány gyorsabban futott, mint Péter, és elsőként ért a sírhoz.

Jn 20:5 Lehajolt, és látta lerakva a gyolcsokat, de nem ment be.

Jn 20:6 Azután odaért Simon Péter is, aki követte őt, és bement a sírboltba. Látta letéve a gyolcsokat

Jn 20:7 és a kendőt, amely a fején volt, nem a gyolcsok mellé helyezve, hanem külön egy helyen, összegöngyölve.

Jn 20:8 Akkor bement a másik tanítvány is, aki először érkezett a sírhoz; látta és hitt.

Jn 20:9 Még nem értették ugyanis az Írást, hogy fel kell támadnia a halálból.

Jn 20:10 A tanítványok ezután ismét hazamentek.

Jn 20:11 Mária pedig kinn állt a sírnál, és sírt. Amint sírdogált, behajolt a sírboltba.

Jn 20:12 Két angyalt látott fehér ruhában ülni, az egyiket fejtől, a másikat lábtól, ahol Jézus teste feküdt.

Jn 20:13 Azok megkérdezték tőle: »Asszony, miért sírsz?« Ő azt felelte nekik: »Elvitték az én Uramat, és nem tudom hová tették!«

Jn 20:14 Ahogy ezt kimondta, hátrafordult, és látta Jézust, hogy ott áll, de nem tudta, hogy Jézus az.

Jn 20:15 Jézus megkérdezte tőle: »Asszony, miért sírsz? Kit keresel?« Ő pedig, azt gondolva, hogy a kertész az, ezt felelte neki: »Uram, ha te vitted el őt, mondd meg nekem, hová tetted, és én elviszem!«

Jn 20:16 Ekkor Jézus megszólította őt: »Mária!« Erre ő megfordult, és héberül így szólt: »Rabbóni!«, ami azt jelenti: Mester.

Jn 20:17 Jézus így szólt hozzá: »Ne tarts fel engem, mert még nem mentem fel az Atyához, hanem menj el a testvéreimhez, és mondd meg nekik: Fölmegyek az én Atyámhoz és a ti Atyátokhoz, az én Istenemhez és a ti Istenetekhez.«

Jn 20:18 Mária Magdolna elment, és hírül vitte a tanítványoknak: »Láttam az Urat!«, és hogy ezeket mondta neki.

Jn 20:19 Mikor azon a napon, a hét első napján este lett, és a helyiség ajtaja, ahol a tanítványok összegyűltek, be volt zárva a zsidóktól való félelem miatt, eljött Jézus, megállt középen, és azt mondta nekik: »Békesség nektek!«

Jn 20:20 Miután ezt mondta, megmutatta nekik a kezét és az oldalát. A tanítványok megörültek, amikor meglátták az Urat.

Jn 20:21 Aztán újra szólt hozzájuk: »Békesség nektek! Amint engem küldött az Atya, úgy küldelek én is titeket.«

Jn 20:22 S miután ezt mondta, rájuk lehelt, és így szólt hozzájuk: »Vegyétek a Szentlelket!

Jn 20:23 Akiknek megbocsátjátok bűneiket, bocsánatot nyernek; akiknek pedig megtartjátok, azok bűnei megmaradnak.«

Jn 20:24 Tamás pedig, egy a tizenkettő közül, akit Ikernek hívnak, nem volt velük, amikor eljött Jézus.

Jn 20:25 A többi tanítvány elmondta neki: »Láttuk az Urat!« Ő azonban így szólt: »Hacsak nem látom kezén a szegkek nyomát, és ujjamat a szegkek helyére nem teszem, és kezemet az oldalába nem helyezem, én nem hiszem!«

Jn 20:26 Nyolc nap múlva ismét együtt voltak a tanítványai, és Tamás is velük volt. Jézus eljött – bár az ajtó zárva volt –, megállt középen, és így szólt: »Békesség nektek!«

Jn 20:27 Azután azt mondta Tamásnak: »Tedd ide ujjadat és nézd a kezeimet; nyújtsd ki kezedet és tedd az oldalamba, és ne légy hitetlen, hanem hívő!«

Jn 20:28 Tamás azt felelte: »Én Uram és én Istenem!«

Jn 20:29 Jézus erre azt mondta neki: »Mivel láttál engem, hittél. Boldogok, akik nem láttak, és mégis hittek.«

Jn 20:30 Jézus még sok egyéb csodajeleket is művelt tanítványai szeme láttára, amelyek nincsenek megírva ebben a könyvben.

Jn 20:31 Ezeket pedig azért írták le, hogy higgyétek, hogy Jézus a Krisztus, az Isten Fia, és e hit által az ő nevében életetek legyen.

Jn 21:1 Ezek után Jézus ismét megjelent a tanítványoknak a Tibériási tengernél. Így jelent meg:

Jn 21:2 Együtt volt Simon Péter, Tamás, akit Ikernek hívnak, a galileai Kánából való Natanael, Zebedeus fiai, és még másik kettő a tanítványai közül.

Jn 21:3 Simon Péter azt mondta nekik: »Megyünk halászni.« Azok azt felelték: »Megyünk veled mi is.« Elindultak tehát, és beszálltak a bárkába, de azon az éjszakán semmit sem fogtak.

Jn 21:4 Amikor már megvirradt, Jézus a parton állt, de a tanítványok nem tudták, hogy Jézus az.

Jn 21:5 Jézus azt mondta nekik: »Fiaim, nincs valami ennivalótok?« Azt felelték: »Nincsen!«

Jn 21:6 Ő ekkor azt mondta nekik: »Vessétek a hálót a bárka jobb oldalára, és találni fogtok!« Kivetették, de kihúzni már nem tudták a tömérdek hal miatt.

Jn 21:7 Akkor az a tanítvány, akit Jézus szeretett, így szólt Péterhez: »Az Úr az!« Amint Simon Péter meghallotta, hogy az Úr az, magára öltötte köntösét, mert neki volt vetkőzve, és a tengerbe vetette magát.

Jn 21:8 A többi tanítvány pedig a bárkával jött ki, mert nem voltak messze a parttól, csak mintegy kétszáz könyöknyire, és húzták maguk után a halakkal telt hálót.

Jn 21:9 Amikor partra szálltak, égő paraszt pillantottak meg, rajta halat és mellette kenyeret.

Jn 21:10 Jézus azt mondta nekik: »Hozzatok a halakból, amelyeket most fogtatok!«

Jn 21:11 Erre Simon Péter visszament, és partra vonta a hálót, amely meg volt tömve százötvenhárom nagy hallal. És bár ennyi volt, nem szakadozott a háló.

Jn 21:12 Jézus azt mondta nekik: »Gyertek, egyetek!« A tanítványok közül senki sem merte őt megkérdezni: »Ki vagy te?« Tudták ugyanis, hogy az Úr az.

Jn 21:13 Jézus odament, fogta a kenyeret, és odaadta nekik, ugyanígy a halat is.

Jn 21:14 Jézus ekkor már harmadszor jelent meg a tanítványainak azóta, hogy föltámadt a halálból.

Jn 21:15 Miután ettek, Jézus megkérdezte Simon Pétert: »Simon, János fia, jobban szeretsz-e engem, mint ezek?« Ő azt felelte: »Igen, Uram, te tudod, hogy szeretlek!« Erre azt mondta neki: »Legeltesd bárányaimat!«

Jn 21:16 Majd másodszor is megkérdezte: »Simon, János fia, szeretsz-e engem?« Azt felelte: »Igen, Uram, te tudod, hogy szeretlek!« Erre azt mondta neki: »Legeltesd juhaimat!«

Jn 21:17 Aztán harmadszor is megkérdezte: »Simon, János fia, szeretsz-e engem?« Péter elszomorodott, hogy harmadszor is megkérdezte őt: »Szeretsz-e engem?«, és azt felelte: »Uram, te mindent tudsz, te tudod, hogy szeretlek!« Ekkor így szólt: »Legeltesd juhaimat!«

Jn 21:18 Bizony, bizony mondom neked: amikor fiatalabb voltál, felövezted magadat, és oda mentél, ahova akartál. Amikor azonban megöregszel, kiterjeszted kezeidet; más övez fel téged, és oda visz, ahova nem akarod.«

Jn 21:19 Ezt pedig azért mondta, hogy jelezze, milyen halállal fogja megdicsőíteni az Istent. Miután ezt mondta, így szólt hozzá: »Kövess engem!«

Jn 21:20 Amint Péter hátrafordult, látta, hogy jön utána az a tanítvány, akit Jézus szeretett, aki a vacsorán közel hajolt Jézushoz, és megkérdezte: »Uram, ki az, aki téged elárul?«

Jn 21:21 Amikor tehát Péter meglátta őt, megkérdezte Jézustól: »Uram, és ő?«

Jn 21:22 Jézus azt felelte neki: »Ha azt akarom, hogy maradjon, amíg eljövök, mit törődsz vele? Te kövess engem!«

Jn 21:23 Ezért a testvérek között elterjedt a szóbeszéd, hogy az a tanítvány nem hal meg. Pedig Jézus nem azt mondta neki: »Nem hal meg«, hanem: »Ha azt akarom, hogy maradjon, amíg eljövök, mit törődsz vele?«

Jn 21:24 Ez az a tanítvány, aki tanúságot tesz mindezekről, és aki ezeket írta. Tudjuk, hogy igaz az ő tanúsága.

Jn 21:25 Van még sok egyéb is, amit Jézus tett, s ha azokat egyenként mind megírnák, úgy gondolom, az egész világ sem tudná befogadni a könyveket, amelyeket írni kellene.